

การสร้างสร้งงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย
(Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว

โดย

นางมินทร์ลดา จักรชัยอนันต์

ได้รับทุนสนับสนุนงานสร้างสรรค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประจำปีงบประมาณ 2559

ลิขสิทธิ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หอสมุดกลาง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Barcode.....

เลขเรียกหนังสือ.....

.....

หนังสืออ้างอิง ใช้เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

The Creation of Photo Lithography and Monoprint (Water color)
for Printmaking on one plate

BY

MRS.MINTLADA CHAKCHAIANAN

FUNDED CREATION BY BUNDITPATANASILPA INSTITUTE

BUDJET YEAR 2017

COPYRIGHT OF BUNDITPATANASILPA INSTITUTE

ชื่องานวิจัย	การสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ (Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว
ชื่อผู้วิจัย	นางมินทร์ลดา จักรชัยอนันท์
คำสำคัญ	ภาพพิมพ์เทคนิคผสม, โฟโต้ลิโธกราฟ, โมโนปรินต์สีน้ำ, การสร้างสรรค์งานร่วมกัน ระหว่างแม่กับลูก
ปีงบประมาณ	2559

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ)ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้หลักการน้ำกับน้ำมันไม่ รวมตัวกัน โดยทำภาพที่ต้องการรับหมึกบนแม่พิมพ์ให้เป็นไข แล้วใช้น้ำลูบบนแม่พิมพ์ดังกล่าว น้ำจะไม่เกาะบริเวณไข และเมื่อกำลังหมึกลงบนแม่พิมพ์ หมึกมีคุณสมบัติเป็นน้ำมันจะไม่เกาะติดบริเวณที่เป็นน้ำแต่จะไปเกาะติดบริเวณที่เป็นไขซึ่งเป็นบริเวณที่เป็นภาพ เส้นสีเขื่อน้ำมันที่สร้างแม่พิมพ์ขึ้นโดยตรงจากไฟล์ข้อมูล (Computer to plate) พิมพ์โดยกระบวนการพิมพ์หิน (Lithography) และเขียนสีน้ำทับลงบน แม่พิมพ์ขึ้นเดียวกัน เมื่อได้ภาพตามที่ ต้องการแล้วจึงนำเข้าแท่นพิมพ์ในคราวเดียวกัน

นำเสนอผ่านการบันทึกเรื่องราวในครอบครัว ใช้ศิลปะเป็นสื่อโยงความคิด สำนวญข้างในใจ ของตัวเองอย่างลึกซึ้งจนเกิดความเข้าใจต่อกัน และตื่นรู้อยู่กับปัจจุบันขณะอย่างแท้จริง อยู่บนพื้นฐาน เมตตา กรุณา มอความเบิกบานให้แก่กันอย่างเป็นอิสระ โดยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมกัน ระหว่างผู้วิจัยและลูกสาว แสดงเนื้อหาเรื่องราวตาม จินตนาการที่ได้จากการเล่าและฟังนิทานก่อนนอน ให้ปรากฏซึ่ง ความจริง ความดีและความงาม โดย อาศัยประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อ และแม่ การสังเกต และจดจำสิ่งต่างๆ รอบตัว ใช้ ทักษะและความสามารถในการตัดสินใจในด้าน สุนทรียภาพเฉพาะตน ประสานรวมเข้าด้วยกันบน ชิ้นงานเดียวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้วิจัย ซึ่งมีการใช้สัญลักษณ์จัดสรรผ่านความคิด วิเคราะห์ โดยอาศัยประสบการณ์การใช้ชีวิตและการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทฤษฎีทางศิลปะ ทศน ธาตุต่างๆ ถูกนำมาใช้กำหนดขอบเขต สร้างความสมดุล กลมกลืนภายในภาพให้ได้มาซึ่งผลงานที่ สมบูรณ์ทั้งด้านความงามและสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้

จากการดำเนินการศึกษาเทคนิควิธีการในงานวิจัยสร้างสรรค์ พบว่า ทั้งสองเทคนิคมีการ ประสานสอดคล้องกับรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับลูกสาวสามารถแสดงเนื้อหาของ ผลงานได้อย่างมีเอกภาพ มีความงามและเกิดสุนทรียภาพ ลดกระบวนการสร้างภาพที่มีขั้นตอนซับซ้อน แตกต่างจากธรรมเนียมปฏิบัติของงานภาพพิมพ์ ซึ่งกว่าจะออกมาเป็นภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์แต่ละภาพ ต้องใช้เวลาและแม่พิมพ์จำนวนมาก

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความเอื้อเฟื้อและเมตตากรุณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศ. กัญญา เจริญศุภกุล ที่ปรึกษาโครงการ และคณาจารย์สาขาวิชาภาพพิมพ์ที่ชี้แนะแนวทาง ตลอดจนตรวจสอบข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้

ทั้งนี้ขอกราบพระคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณวิจัยในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

หากประโยชน์อันใดที่จะเกิดขึ้นจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอกุศลกรรมนี้จงอุทิศแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน

คำนำ

การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว ผ่านกระบวนการค้นคว้าอย่างมีระบบ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์วรรณกรรม ที่สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ วิเคราะห์ตัวอย่างผลงานของศิลปิน วิเคราะห์เทคนิคเพื่อนำไปใช้ในงานศิลปะและสรุปแนวทางการพัฒนาผลงานศิลปะและพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงาน

จากการวิจัยพบว่า การสร้างสรรค์ผลงานต้องมีการวางแผนงานและต้องเข้าใจธรรมชาติของทั้งสองเทคนิค เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณค่า ความงาม ก่อเกิดสุนทรียภาพ ต้องฝึกปฏิบัติงานและพัฒนาเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ให้เกิดความชำนาญ ผู้วิจัยหวังว่าความรู้ที่ได้จะเป็นประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ต่อไป

นางมินทร์ลดา จักรชัยอนันท์

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
คำนำ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	
1.1 ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	5
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
2.1 อิทธิพลจากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของ รศ.ญาณวิทย์ กุญแจทอง.....	7
2.2 อิทธิพลจากการผลงานศิลปกรรม.....	12
2.3 อิทธิพลจากการเล่าและการฟังนิทานก่อนนอน.....	14
3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์.....	
3.1 ขั้นตอนการสร้างภาพต้นแบบ.....	15
3.2 ขั้นตอนการทำภาพพิมพ์หิน และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแผ่นอะลูมิเนียม.....	17
4 ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	
4.1 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1.....	28
4.2 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2.....	30
4.3 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3.....	32
4.4 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4.....	34
4.5 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5.....	36
4.6 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6.....	38
4.7 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 7.....	40
4.8 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 8.....	42
4.9 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 9.....	44
4.10 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 10.....	46
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	51
ประวัติผู้วิจัย.....	52

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพบรรยากาศนิทรรศการ “พิมพ์จากป่าสงวน”	8
2 ภาพผลงานในนิทรรศการ “พิมพ์จากป่าสงวน”	9
3 ภาพวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิจัยนำมาจัดแสดงในนิทรรศการ “พิมพ์จากป่าสงวน”	10
4 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 โครงการสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ).....	12
5 ภาพถ่ายลูกสาววาดภาพเรื่องราวที่ได้รับจากการฟังนิทาน.....	14
6 ภาพร่างงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1.....	16
7 วัสดุอุปกรณ์สำหรับพิมพ์งาน.....	17
8 ขั้นตอนการผสมหมึกพิมพ์กับผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต.....	18
9 ขั้นตอนการกลิ้งหมึก.....	20
10 ภาพการเขียนสีน้ำ.....	21
11 ภาพแสดงผลของการเขียนสีน้ำที่ผสมกาวอาระบิค.....	22
12 นำแม่พิมพ์และกระดาษเข้าแทนพิมพ์ระบบกดเคลื่อน.....	24
13 ขั้นตอนการพิมพ์.....	25
14 ดึงผลงานออกจากแม่พิมพ์.....	26
15 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่1.....	28
16 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่2.....	30
17 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่3.....	32
18 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่4.....	34
19 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่5.....	36
20 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่6.....	38
21 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่7.....	40
22 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่8.....	42
23 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่9.....	44
24 ภาพผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่10.....	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพพิมพ์พื้นราบ(Planographic Printing Process) เริ่มต้นราวปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 จุดประสงค์เริ่มแรกของการคิดค้นกรรมวิธีนี้ เพื่อประโยชน์ด้านการพิมพ์พาณิชย์ศิลป์ที่กำลังแพร่หลายในประเทศเยอรมนี โดย อาโลอิส เซเนเฟลเดอร์ (Alois Senefelder) ชาวเยอรมันเชื้อสายโบฮีเมีย เป็นผู้ค้นพบโดยบังเอิญในปี ค.ศ. 1796 (พ.ศ. 2339)

โดยได้พบว่าแผ่นหินปูนสามารถใช้ทำแม่พิมพ์ได้ เขาจึงทดลองค้นคว้าทำแม่พิมพ์หินปูน ให้มีลักษณะเป็นแม่พิมพ์พื้นราบเช่นเดียวกับแม่พิมพ์กระดาษบ้างโดยใช้ไขสบู่เขียนอักษรลงบนหิน แล้วใช้น้ำที่ผสมด้วยกาวยากระถิ่นเคลือบผิวหินทิ้งไว้ จากนั้นลูบผิวหน้าหินด้วยฟองน้ำแล้วใช้ฟองน้ำอีกก้อนหนึ่งแตะแต้มสีน้ำมันสีดำ ลงบนบริเวณที่เคยเขียนไขสบู่ไว้จึงสังเกตว่าสีน้ำมันจะไม่จับผิวหินในพื้นที่ที่ไม่ได้เขียนไขสบู่ เท่ากับว่าบริเวณนั้น ๆ มีน้ำหล่อเลี้ยงผิวแม่พิมพ์และกาวยช่วยให้ผิวหินอุ้มน้ำได้ดี การทดลองนี้ทำให้เขาทราบถึงปฏิกิริยาระหว่างน้ำกับไขที่ไม่สามารถเข้ากันได้เป็นกรรมวิธีที่อาศัยธรรมชาติทางเคมีเป็นหลักสำคัญ จึงเรียกระบบวิธีนี้ว่าลิโทกราฟี (Lithography) เพราะการเป็นเขียนลงบนแผ่นหินปูน (Litho ในภาษากรีกแปลว่า หิน และ Graph In คือการขีดเขียน)

ในระยะแรกของภาพพิมพ์หิน ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ด้านพาณิชย์ศิลป์ (Commercial Printed Matter) เพียงด้านเดียว เช่น บทประพันธ์เพลง หนังสือ ใบประกาศ ฉลากสินค้า ฯลฯ ต่อมาเซเนเฟลเดอร์เริ่มทำภาพพิมพ์จำลองผลงานศิลปะขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อผลทางธุรกิจ และผลจากการทดลองสร้างสรรค์งานศิลปะภาพพิมพ์หิน ที่ถอดแบบจากผลงานต้นฉบับจากงานวาดเส้น (Drawing) งานจิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Painting) จากผลงานที่มีชื่อเสียงในอดีต ทำให้เป็นต้นแบบให้กับศิลปินคนอื่น ๆ หันมาสนใจในการทำศิลปะภาพพิมพ์หินในเวลาต่อมา ในปี ค.ศ. 1808 (พ.ศ. 2351) เซเนเฟลเดอร์ได้จัดทำภาพพิมพ์หินจำลองผลงานของ อัลเบรคท์ ดือเรอร์ (Albrecht Dürer ค.ศ. 1471 - 1528) ศิลปินผู้โด่งดังปลายคริสต์ศตวรรษที่ 15 ถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 16 โดยเขามอบหมายให้ โยฮันน์ เนโพนุก สตรีกซ์เนอร์ (Johann Nepomuk Strixner) จิตรกรชั้นแนวหน้าของเยอรมนีเป็นผู้เขียนแม่พิมพ์ ซึ่งถือได้ว่าการจัดทำภาพพิมพ์หินจำลองผลงานของศิลปินได้รับความนิยมนอย่างสูงสุดทั้งในประเทศเยอรมนีและประเทศใกล้เคียง โดยหลายวาระและโอกาสสำคัญ จะทำการจัดพิมพ์เพื่อจำหน่าย ทั้งนี้พิพิธภัณฑ์ประจำนครมิวนิค (Munich Museum) ได้เป็นผู้ว่าจ้างให้จัดพิมพ์ โดยมอบหมายให้นำภาพจิตรกรรมต้นแบบชั้นเยี่ยมที่พิพิธภัณฑ์ครอบครอง นำมา

ถอดแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพพิมพ์หิน จึงนับได้ว่าเป็นการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์หิน เพื่องานศิลปะบริสุทธิ์เป็นครั้งแรก

เซเนเฟลเดอร์ได้เริ่มทดลองทำภาพพิมพ์หินเป็นภาพสี ในปี พ.ศ. 2359 (ค.ศ. 1816) ด้วยแม่พิมพ์ 2 - 3 แม่พิมพ์มากที่สุดถึง 11 แม่พิมพ์ จากแต่เดิมเมื่อกาลัวถึงภาพพิมพ์สีนั้น คือการทำภาพพิมพ์ขาว - ดำ ก่อนแล้วจึงนำมาลงสีด้วยมือภายหลัง และผลการทดลองของเซเนเฟลเดอร์นั้น สามารถพิมพ์ได้จำนวนหลักพัน และมีคุณภาพของสีสม่ำเสมอทุกแผ่น ซึ่งแตกต่างจากระบายสีด้วยมือเป็นอย่างมากดังนั้น ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้เอง จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ต่อวงการภาพพิมพ์ในระบบอุตสาหกรรมพาณิชย์ศิลป์ และวงการศิลปะภาพพิมพ์ ที่สร้างสรรค์ผ่านภาพพิมพ์หินสี ที่อยู่ในรูปแบบของภาพโฆษณาใบปลิว ภาพประกอบหนังสือ ฯลฯ ของช่างพิมพ์ตามเมืองต่าง ๆ ได้ส่งผลต่อวงการศิลปะ อย่างมหาศาล และสำคัญที่สุดคือ จิตรกรกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionist) ของฝรั่งเศส ที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์หินแบบแทรกสีได้อย่างสมบูรณ์ และโดดเด่น จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่การพัฒนาเปลี่ยนแปลงของศิลปะภาพพิมพ์ยุคต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ภาพพิมพ์หินแบบพิมพ์แทรกสีจึงได้เริ่มต้นขึ้นเต็มรูปแบบ

ปี ค.ศ. 1818 (พ.ศ. 2361) เซเนเฟลเดอร์มีความคิดต่อยอดจากเดิมด้วยเหตุผลที่ว่า การทำภาพพิมพ์หินบนแผ่นหินปูนนั้น ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก เพราะมีน้ำหนักมาก และอุปสรรคต่อกระบวนการพิมพ์ที่ต้องอาศัยจำนวนแม่พิมพ์ในการพิมพ์ทับซ้อนกันเป็นจำนวนมากเขาจึงทดลองการใช้แผ่นสังกะสี (Zinc Plate) มาทดแทนแม่พิมพ์แผ่นหินปูนเดิมเนื่องจากมีน้ำหนักเบากว่า เคลื่อนย้ายไป - มา ได้สะดวก และในปี ค.ศ. 1904 (พ.ศ. 2447) ช่างพิมพ์ชาวอเมริกัน ไอรา รูเบล (Ira Rubel) ค้นพบระบบการพิมพ์ภาพพิมพ์ออฟเซต (Offset) ขึ้นจึงได้นำแม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียมใช้อย่างแพร่หลาย

ปี ค.ศ. 1837 (พ.ศ. 2380) ช่างพิมพ์หินชาวฝรั่งเศส ก็อดฟร้าว เองเงิลมานน์ (Godefroy Engelmann) ก็คิดค้นวิธีการพิมพ์หินแทรกสีที่เรียกว่า “Chromolithography” ขึ้น โดยใช้แม่พิมพ์ เพียง 4 แม่พิมพ์เท่านั้น ประกอบไปด้วย เหลือง แดง น้ำเงิน และดำ โดยได้คิดค้นพัฒนาต่อยอดมาจากกรรมวิธีพิมพ์แยกสีของเซเนเฟลเดอร์ แต่ใช้แม่พิมพ์น้อยกว่าซึ่งได้สอดคล้องกับนโยบายของการทำธุรกิจสิ่งพิมพ์ เนื่องจากใช้เวลาในการพิมพ์ทับซ้อนสีได้เร็วกว่าวิธีการเดิม ทำให้มีการผลิตได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

วงการศิลปะบริสุทธิ์ (Fine Art) จิตรกรกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ของประเทศฝรั่งเศส ให้ความสนใจรูปแบบของภาพพิมพ์หินกันมากขึ้น อาทิเช่น ตูลูส โลเทรีค (Henri de Toulouse-Lautrec) ค.ศ. 1864 - 1901 อายุ 36 ปี ศิลปินโพสต์อิมเพรสชันนิสต์ (Post - Impressionist) ผู้ที่ได้ชื่อว่ามีสำคัญในการผลักดันและลดช่องว่าง ระหว่างศิลปะภาพพิมพ์บริสุทธิ์กับศิลปะภาพโฆษณา ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์แบบพาณิชย์ศิลป์ ตูลูส โลเทรีค เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส, นักวาดภาพประกอบที่มีผลงานเกี่ยวกับชีวิตผู้คนในสังคมนักดื่ม ตามคลับบาร์ สีสันของผู้หญิงมายาในปารีส ฝรั่งเศส ตูลูส เป็นจิตรกรคนแรก ๆ ที่นำเอาวิธีการพิมพ์ทับซ้อนกันเพียงแค่ 3 - 4 สี เพื่อสร้างคุณลักษณะของบรรยากาศในภาพให้มีลักษณะปลอดโปร่งมีการใช้คู่สีที่สร้างความสั่นสะเทือนอย่างพิถีพิถัน ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะเด่นมากที่สุดสำหรับผลงานภาพพิมพ์หินของกลุ่มศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ในยุคนั้น

ผลงานภาพพิมพ์หินของตุลลุส ยังมีลักษณะเป็นภาพโปสเตอร์โฆษณา แต่มีคุณค่าสูงเทียบเท่ากับศิลปะภาพพิมพ์บริสุทธิ์

ภายหลังต่อมาในปี ค.ศ. 1904 ช่างพิมพ์หินชาวอเมริกัน ไอรา รูเบล (Ira Washington Rubel) ได้คิดค้นระบบแทนพิมพ์แบบออฟเซต (Offset Printing) หลังจากเกิดวิวัฒนาการต่าง ๆ เกี่ยวกับเทคนิคภาพพิมพ์หินเรื่อยมา ในช่วงเวลานี้การพัฒนาทางด้านเทคนิคเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการพัฒนาอย่างเป็นธรรมชาติของกระบวนการ เช่น การคิดค้นวัสดุสำหรับการเขียนแม่พิมพ์โดยเฉพาะ การสร้างแทนพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมต่อธรรมชาติของแม่พิมพ์ที่เป็นพื้นระนาบ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนแทนพิมพ์เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้สอยที่มีจำนวนการผลิตที่มากขึ้นเพื่อความสะดวกรวดเร็ว ระบบออฟเซตเป็นมาตรฐานการพิมพ์ที่นิยมใช้กันทั่วไป การพิมพ์พื้นราบที่รู้จักกันในนามพิมพ์หินได้พัฒนาจากการใช้คนดึงแผ่นหินที่หนาและหนักกลับไปกลับมา เพื่อทำการพิมพ์ได้ชั่วโมงละไม่กี่แผ่นได้มีความเปลี่ยนแปลงเป็นลำดับ จากการใช้แรงคนเป็นเครื่องจักร ใช้น้ำและจากเครื่องจักร ใช้น้ำเป็นเครื่องย่นต์พร้อมกับเปลี่ยนลักษณะของแผ่นภาพพิมพ์จากหินเป็นโลหะที่บางเบาสามารถโค้งโอบรอบไม้ได้และได้ใช้เป็นผืนผ้าอย่าง (rubber printing) กระดาษหรือวัสดุพิมพ์จะไม่สัมผัสกับแม่พิมพ์ (plate cylinder) โดยตรง แต่จะอยู่ในระหว่างโมผ้ายาง (blandet cylinder) กับโมกดพิมพ์ (impression cylinder) ชื่อของวิธีนี้ เคยเรียกเมื่อเริ่มแรกว่า ลิโธกราฟี (Lithography) อันเป็นภาษากรีก ที่มีความหมายว่าเขียนบนหิน ได้เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมคำว่า เซตออฟ (set-off) หรือ ออฟเซต (offset) ซึ่งหมายถึงการพิมพ์ได้รับหมึกจากแม่พิมพ์ไปหมดแต่ละแผ่น แล้วเตรียมรับหมึกพิมพ์ในแผ่นต่อไป ชื่อของวิธีพิมพ์นี้จึงเรียกว่า ออฟเซตลิโธกราฟี (offset lithography) ในปัจจุบันสามารถพิมพ์ลงบนวัสดุพิมพ์หลายชนิดไม่ว่าจะเป็นกระดาษผิวหยาบ พลาสติก ผ้าแพร หรือแผ่นโลหะ

การพิมพ์ระบบออฟเซตมีการพัฒนาในหลายด้าน มีการใช้แม่พิมพ์เป็นแผ่นโลหะเคลือบสารไวแสงลงบนแม่พิมพ์ ปรับปรุงการสร้างภาพบนแม่พิมพ์ที่มีความละเอียดสูงขึ้น มีการคิดค้นการพิมพ์ออฟเซตแบบไร่น้ำโดยใช้แม่พิมพ์ที่เคลือบด้วยซิลิโคนซึ่งไม่ถูกกับน้ำมันและส่วนที่เป็นภาพนั้นซิลิโคนจะถูกกัดออกไป อีกทั้งมีการพัฒนาเครื่องพิมพ์ให้พิมพ์งานเร็วขึ้น แม่นยำขึ้น คุณภาพงานพิมพ์ดีขึ้น พิมพ์สอดคล้องได้ในการพิมพ์เที่ยวเดียว มีทั้งเครื่องพิมพ์แบบป้อนแผ่นและเครื่องพิมพ์แบบป้อนม้วน เนื่องจากคุณภาพงานพิมพ์ที่ดีและมีความคล่องตัวสูง การพิมพ์ระบบออฟเซตจึงเป็นที่นิยมและใช้กันอย่างแพร่หลายและกว้างขวางตามโรงพิมพ์ต่าง ๆ จนถึงปัจจุบัน

ขบวนการก่อนการพิมพ์ (Prepress Process) ขบวนการก่อนพิมพ์ได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่มีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในการออกแบบและควบคุมขบวนการทำแม่พิมพ์ ในปัจจุบันต้นฉบับ อาร์ตเวิร์คที่ถูกส่งเข้ามามักเป็นรูปแบบของไฟล์ดิจิทัล ขบวนการก่อนการพิมพ์ที่กล่าวในที่นี้จะอิงระบบดิจิทัลในการทำงานมาเป็นฟิล์มสไลด์ ฟิล์มเนกาทีฟ จำเป็นต้องแปลงภาพเหล่านี้ให้เป็นข้อมูลดิจิทัลซึ่งทำได้โดยใช้เครื่องสแกนเนอร์ (Computer Scanner)

การทำฟิล์มแยกสี (Process Film Making) เป็นการทำฟิล์มที่แยกเป็นสี ๆ สำหรับทำแม่พิมพ์ชุดหนึ่ง ๆ หลักการของการทำฟิล์มแยกสีคือ การแยกภาพในไฟล์งานออกมาเป็นภาพสีโดด ๆ โดยมาตรฐานจะได้ภาพแม่สีสี่ภาพ ซึ่งเป็นภาพสีของ CMYK (Cyan Magenta Yellow Black) ไฟล์งานจะถูกส่งเป็นไฟล์ในรูปแบบโพสคริปต์ (PostScript File) แล้วแปลงเป็นไฟล์รูปแบบ

ราสเตอร์ (Raster File) ส่งไปเครื่องยิง/พิมพ์ฟิล์มที่มีชื่อเรียกว่า เครื่องอิมเมจเซตเตอร์ (Imagesetter) ซึ่งเป็นเครื่องพริ้นเตอร์แบบหนึ่งที่ใช้ลำแสงสร้างภาพแบบฮาฟโทน (Halftone) บนแผ่นฟิล์มไวแสง ได้ฟิล์มที่มีภาพขาวดำตามภาพของสีแต่ละสีที่แยกไว้ และเรียกฟิล์มชุดนี้ว่าฟิล์มแยกสี

การทำแม่พิมพ์ (Plate Making) เมื่อได้ฟิล์มแยกสีก็นำฟิล์มของแต่ละสีมาทาบกกับแม่พิมพ์ที่เคลือบด้วยสารไวแสง ทำการฉายแสง ส่วนที่โดนแสงจะทำปฏิกิริยากับสารไวแสง เมื่อนำไปล้างน้ำยาก็จะเกิดภาพบนแม่พิมพ์สำหรับการพิมพ์ต่อไป ในปัจจุบันมีการสร้างเครื่องทำแม่พิมพ์โดยตรงจากคอมพิวเตอร์โดยไม่ต้องทำฟิล์มแยกสีก่อน เครื่องดังกล่าวมีลักษณะการทำงานคล้ายเครื่องอิมเมจเซตเตอร์ แต่เปลี่ยนวัสดุที่จะรับลำแสงเพื่อสร้างภาพจากฟิล์มไวแสงเป็นแม่พิมพ์ไวแสง เครื่องที่ใช้ทำแม่พิมพ์จากคอมพิวเตอร์ในระบบออฟเซตเรียกว่า เครื่องเพลทเซตเตอร์ (Platesetter)

หลักการสามโมในการพิมพ์ออฟเซต

1. โมแม่พิมพ์ (plate cylinder) เป็นโลหะทรงกระบอกที่รองรับแผ่นแม่พิมพ์โลหะซึ่ง โอบโมไว้ และมีที่จับยึดไว้อย่างมั่นคงมีตำแหน่งสัมผัสกับลูกกลิ้งน้ำและลูกกลิ้งหมึกชุดสุดท้ายและสัมผัสกับโมในขณะพิมพ์ ถ่ายโอนภาพจากแม่พิมพ์ลงบนโมยาง
2. โมยาง (blanket cylinder) เป็นโลหะทรงกระบอกสำหรับรองรับแผ่นผ้ายางที่โอบโมและจับยึดอย่างมั่นคงมีตำแหน่งสัมผัสระหว่างโมแม่พิมพ์กับวัสดุพิมพ์ทำหน้าที่รับหมึกพิมพ์จากบริเวณภาพของของแม่พิมพ์ ในลักษณะกลับซ้ายเป็นขวาหรือขวาเหมือนภาพส่งกระจก และถ่ายโอนภาพนั้น ลงสู่วัสดุพิมพ์ในลักษณะภาพที่เป็นจริง
3. โมกดพิมพ์ (impression cylinder) เป็นโลหะทรงกระบอกสำหรับรองรับวัสดุพิมพ์มีตำแหน่ง ประชิดกับโมยาง ทำหน้าที่กดวัสดุพิมพ์ให้สัมผัสกับโมยาง โดยมีวัสดุพิมพ์แทรกอยู่ระหว่างกลาง

ความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านเคมีที่เข้าร่วมกับเทคนิคภาพพิมพ์หิน ช่วยให้ช่างพิมพ์และศิลปินมีน้ำยาเคมีประเภทต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น เคมีสำหรับทาเคลือบแม่พิมพ์ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของแม่พิมพ์ให้สามารถเก็บรายละเอียดได้มากขึ้นและมีการผสมผสานการใช้ภาพถ่ายกับการทำแม่พิมพ์อลูมิเนียม แทนการเขียนวัสดุแบบเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งศิลปินร่วมสมัยส่วนหนึ่งได้นำเอาวิธีการนี้ ไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ของตนเอง โดยอาศัยหลักการของภาพถ่าย ผ่านสู่แผ่นฟิล์ม ถ่ายลงบนแม่พิมพ์อลูมิเนียม โดยอาศัยน้ำยาเคมีชนิดต่าง ๆ เราจึงเรียกเทคนิคนี้ว่า “Photo Lithograph” ซึ่งพิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์แบบธรรมดา และแท่นพิมพ์แบบระบบออฟเซต

การสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว ด้วยการสร้างแม่พิมพ์โดยตรงจากไฟล์ข้อมูล (Computer to plate) พิมพ์โดยกระบวนการพิมพ์หิน (Lithography) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้หลักการนำกับน้ำมันไม่รวมตัวกัน โดยทำภาพที่ต้องการรับหมึกบนแม่พิมพ์ให้เป็นไข แล้วใช้น้ำลูบบนแม่พิมพ์ดังกล่าว น้ำจะ

ไม่เกาะบริเวณไข และเมื่อกลิ้งหมึกลงบนแม่พิมพ์ หมึกมีคุณสมบัติเป็นน้ำมันจะไม่เกาะติดบริเวณที่เป็นน้ำแต่จะไปเกาะติดบริเวณที่เป็นไขซึ่งเป็นบริเวณที่เป็นภาพ เส้นสีเชื่อน้ำมันที่สร้างแม่พิมพ์ขึ้นจากเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithography) ถูกใช้เป็นตัวกำหนดขอบเขตรูปร่าง และเขียนสีน้ำทับลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียวกัน โดยปล่อยให้สีน้ำผสมผสานเคลื่อนและเลื่อนไหลอย่างอิสระ เมื่อได้ภาพตามที่ต้องการแล้วจึงนำเข้าแท่นพิมพ์ในคราวเดียวกัน ลดกระบวนการสร้างภาพที่มีขั้นตอนซับซ้อนแตกต่างจากธรรมเนียมปฏิบัติของงานภาพพิมพ์ ซึ่งกว่าจะออกมาเป็นภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์แต่ละภาพต้องใช้เวลาและแม่พิมพ์จำนวนมาก

โดยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและลูกสาว แสดงเนื้อหาเรื่องราวตามจินตนาการที่ได้จากการเล่าและฟังนิทานก่อนนอน ให้ปรากฏซึ่ง ความจริง ความดีและความงาม โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อและแม่ การสังเกต และจดจำสิ่งต่างๆ รอบตัว ใช้ทักษะและความสามารถในการตัดสินใจในด้านสุนทรียภาพเฉพาะตน ประสานรวมเข้าด้วยกันบนชิ้นงานเดียวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้วิจัย ซึ่งมีการใช้สัญลักษณ์จัดสรรผ่านความคิดวิเคราะห์ โดยอาศัยประสบการณ์การใช้ชีวิตและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทฤษฎีทางศิลปะ ทศนธาตุต่างๆ ถูกนำมาใช้กำหนดขอบเขต สร้างความสมดุล กลมกลืนภายในภาพให้ได้มาซึ่งผลงานที่สมบูรณ์ทั้งด้านความงามและสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว

1.2.2 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์นำเสนอเรื่องราวตามจินตนาการที่ได้จากการเล่าและฟังนิทานก่อนนอน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคผสมระหว่าง ภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint สีน้ำ จำนวน 1 ชุด

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ได้สร้างสรรค์ผลงานที่สามารถสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก ให้ผู้ดูได้ทราบถึงแนวคิดในงานและเกิดสุนทรียภาพ

1.4.2 มีความชำนาญสามารถควบคุมความต่างในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์เทคนิคผสม เพื่อลดกระบวนการสร้างภาพที่ต้องใช้เวลามาก ประยุกต์ปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะกับสภาพกาลในปัจจุบันและนำไปถ่ายทอดให้นักศึกษาในลำดับต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสร้างสรรคงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว

การทำงานร่วมกันบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียวระหว่างการสร้างแม่พิมพ์โดยตรงจากไฟล์ข้อมูล (Computer to plate) พิมพ์โดยกระบวนการพิมพ์หินผสมกับการเขียนด้วยสีน้ำ จากนั้นจึงนำแม่พิมพ์เข้าแทนพิมพ์ในคราวเดียวกัน

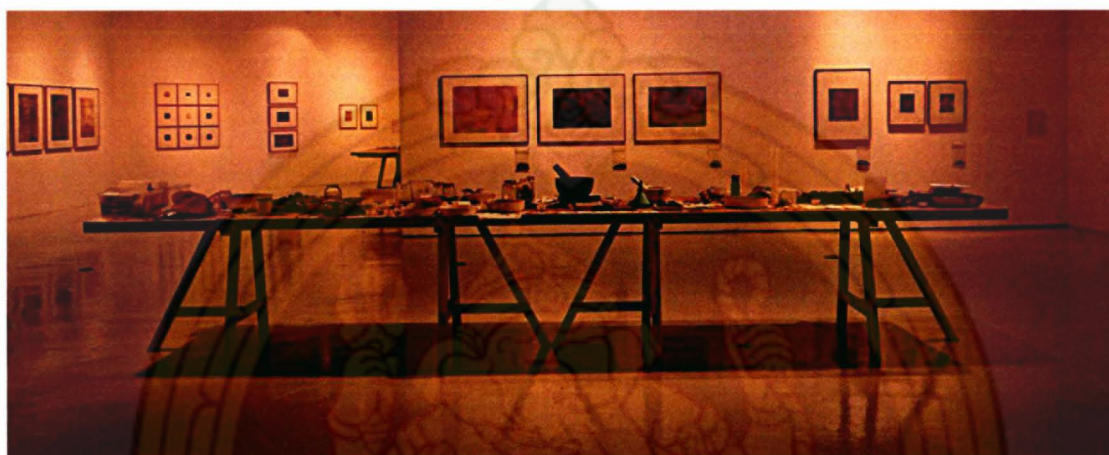
บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัย การสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ชั้นเดียว ผู้วิจัยได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจ แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนคือ

2.1 อิทธิพลจากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของ รองศาสตราจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานของ รองศาสตราจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง อาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ศิลปินผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญการสร้างสรรคผลงานภาพพิมพ์ จากการค้นคว้าศึกษาหาความรู้จากห้องเรียนธรรมชาติขนาดใหญ่ของบิดา “สงวน กุญแจทอง” ที่ทุ่งเทปลูกผืนป่าแห่งนี้เป็นเวลากว่า 58 ปี เป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินท่านนี้ค้นคิดภาพพิมพ์สีจากธรรมชาติ หรือที่เรียกว่า organic print ที่สอดคล้องกับวิถีแห่งธรรมชาติ นับตั้งแต่แนวความคิดไปจนถึงกระบวนการสร้างสรรค์ที่ปราศจากสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งสองสิ่งนี้ผสมผสานกันอย่างลงตัวด้วยรูปแบบศิลปะนามธรรม สัมผัสกับตัวตนของศิลปินที่มีชีวิตผูกพันอยู่กับธรรมชาติได้ใน นิทรรศการ “พิมพ์จากป่าสงวน” ซึ่งจัดได้ว่าเป็นภาพพิมพ์ในแนวทางใหม่ ที่ยังไม่มีใครทำมาก่อน หลุดพ้นจากภาพพิมพ์แบบประเพณี ทั้งวิธีคิด รูปแบบ และกระบวนการทางเทคนิค โดยใช้สิ่งที่สกัดจากธรรมชาติ เพื่อเป็นสื่อสัญลักษณ์แทนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับมิติแห่งความงดงามของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นผืนดิน ต้นไม้ ใบหญ้า ชีวิต การมีอยู่ การสูญเสีย ความหลากหลายของระบบนิเวศ ตลอดจนสีสันทที่แปรเปลี่ยนไปตามฤดูกาลทุกช่วงเวลา และความอึดเอิบระหว่างมิติแห่งความรัก ความสุข และความผูกพันระหว่างบิดาที่จากไปที่ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับผืนป่าแห่งนี้ให้กับศิลปินผู้นี้ได้ค้นคว้าแสวงหามิติทางความคิดและนำมาสู่การสร้างสรรคงานอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ภาพที่ 1 ภาพบรรยากาศนิทรรศการ “พิมพ์จากป่าสงวน” จัดแสดงระหว่างวันที่ 20 มิถุนายน - 2 สิงหาคม 2557 ณ หอศิลปวิทยนิทรรศน์ ชั้น 7 สำนักงานวิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : <https://welovetinyline.wordpress.com/2014/08/12/>

ภาพที่ 2 ภาพผลงานในนิทรรศการ “พิมพ์จากป่าสงวน”

ที่มา : <https://welovetinyline.wordpress.com/2014/08/12/>

ภาพที่ 3 ภาพวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิจัย นำมาจัดแสดงในนิทรรศการ “พิมพ์จากป่าสงวน”

ที่มา : <https://welovetinyline.wordpress.com/2014/08/12/>

จะเห็นได้ว่า ภาพพิมพ์สีจากธรรมชาติ คือการสร้างสรรค์ผลงานด้วยสีที่มีอยู่ในป่าสงวน โดยการนำสีน้ำ(สีธรรมชาติ) มาใช้แทนสารเคมี เริ่มต้นด้วยการนำเอาด้านหลังของเพลทอะลูมิเนียม (Aluminum Plate) ที่ใช้งานในระบบออฟเซตมาใช้งานใหม่ด้วยการพลิกด้านหลัง เช็ด ทำความสะอาดแล้ว นำเอากาวอาราบิก หรือ กาวยางไม้ หรือที่เรียกว่ากาวกระถินแบบโบราณ แบบเดียวกับที่ใช้ผสมสีฝุ่นระบายบนภาพจิตรกรรมฝาผนัง มาเคลือบบนแม่พิมพ์อะลูมิเนียม (Aluminum Plate) ปลอยทิ้งให้แห้ง แล้วจึงใช้สีน้ำระบายลงบนเพลท เมื่อได้ภาพตามที่ต้องการแล้วจึงนำไปพิมพ์ลงบนกระดาษที่มีความชื้น คุณสมบัติการละลายน้ำได้เร็วของกาวอาราบิก ช่วยให้กระดาษสามารถดูดซับสีน้ำที่เขียนบนแม่พิมพ์ได้ดี

จากอิทธิพลและแรงบันดาลใจดังกล่าวข้างต้น ผลักดันให้เกิดโครงการวิจัยเรื่องการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithograph) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว เพื่อศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ โดยอาศัยภาพพิมพ์หินและเทคนิคสีน้ำที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยวิธีการค้นคว้าอย่างมีระบบ ลดกระบวนการสร้างภาพที่ต้องใช้เวลามาก นำเสนอเทคนิคการพิมพ์สีน้ำแบบเรียบง่ายแตกต่างจากธรรมเนียมปฏิบัติของงานภาพพิมพ์แบบประเพณีอื่นๆ ที่มีขั้นตอนซับซ้อน ยุ่งยากกับการทำงาน ซึ่งกว่าจะออกมาเป็นภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์แต่ละภาพต้องใช้แม่พิมพ์จำนวนมาก เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์

2.2 อิทธิพลจากการผลงานศิลปกรรม

ภาพที่ 4 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 โครงการสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย
(Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ)
ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

ผู้วิจัยมุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์ผลงานเพื่อศึกษาและพัฒนาเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ให้เกิดความชำนาญมากขึ้น ลดกระบวนการสร้างภาพที่มีขั้นตอนซับซ้อน แตกต่างจากธรรมเนียมปฏิบัติของงานภาพพิมพ์ ซึ่งกว่าจะออกมาเป็นภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์แต่ละภาพต้องใช้เวลาและแม่พิมพ์จำนวนมาก บันทึกเรื่องราวการปลูกฝัง ถ่ายทอดความรัก แฝงด้วยคำสอนจากแม่สู่ลูก โดยการขีดเขียน ลวดลายลงบนภาพถ่ายลูกสาว ร่องรอยต่างๆ นั้นมีความหมายและมีความสำคัญผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ ที่แม่เลือกสรรเพื่อให้ประทับลงในความทรงจำของลูก

ผลงานชิ้นนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการให้ลูกมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงาน จากภาพจะเห็นถึงการแสดงความรู้สึกที่แตกต่างกันระหว่างผู้วิจัยที่เขียนเรื่องราวภายในเรือนร่างของลูก ภาพวาดใบหน้าของแม่ที่กำลังตะโกนส่งเสียงดัง อยู่ร่วมกับลายเส้นแม่ที่กำลังโอบอุ้มลูก การบันทึกรายละเอียดที่หลากหลายอารมณ์แสดงให้เห็นความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ล้อมรอบด้วยลายเส้นรูปสมาชิกในครอบครัว โดยมีการแทนค่า เจ้าชาย (พ่อ) เจ้าหญิง (แม่) จินตนาการเต็มไปด้วยความสุข สดใส แสดงให้เห็นถึงสภาวะภายในที่แตกต่างกันของคนทั้ง 2 ผู้วิจัยเห็นถึงความน่าสนใจในการผสมผสานเข้าด้วยกันบนความแตกต่างที่เกิดขึ้นภายในผลงาน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ความแตกต่างในด้านรูปแบบ การนำภาพถ่ายที่มีลักษณะ เหมือนจริง 3 มิติผสมเข้าด้วยกันกับการเขียนลายเส้นตามจินตนาการ 2 มิติ

2. ความแตกต่างในด้านการทำงานร่วมกันของเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์ โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ซึ่งใช้คุณลักษณะความต่างของน้ำและน้ำมัน เส้นสีเชื่อน้ำมันที่สร้างแม่พิมพ์ขึ้นจากเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ถูกใช้เป็นตัวกำหนดขอบเขตรูปร่าง โดยปล่อยให้สีน้ำผสมผสานเคลื่อนและเลื่อนไหลอย่างอิสระทำงานร่วมกันบนแม่พิมพ์ชิ้นเดียว

3. ความแตกต่างในด้านการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้วิจัยกับลูกสาว

จากที่กล่าวมาข้างต้นนำมาซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานร่วมกันในโครงการสร้างสรรค์ชุดนี้ โดยปล่อยให้ลูกสร้างสรรค์ศิลปะอันบริสุทธิ์ ปราศจากกฎเกณฑ์และข้อบังคับใดๆ ให้ลูกเจรจา สื่อสารโต้แย้ง ให้เหตุผล แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นร่วมกันกับแม่อย่างเป็นอิสระ นำเสนอเรื่องราวตามจินตนาการที่ได้จากการเล่าและฟังนิทานก่อนนอน ให้ได้มาซึ่งผลงานสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์ทั้งในด้านการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและเทคนิควิธีการ

2.3 อิทธิพลจากการเล่าและการฟังนิทานก่อนนอน

การเล่านิทานให้ลูกฟัง ถือเป็นหัวใจสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาแก่ลูก ในวัยนี้ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของลูก เนื่องจากการเล่านิทานทำให้ลูกมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว เนื้อหาในนิทานยังสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมที่ ดึงดูดอันเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของลูก อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ลูกจะมีความเชื่อ ศรัทธา และพร้อมที่จะปฏิบัติตามบทบาท ของตัวละครนั้นๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กปฐมวัย ที่มักจะมีการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆจากการ เลียนแบบบุคคลที่เด็กรัก ศรัทธาและเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura Social Learning Theory) ที่เชื่อว่าเด็กเรียนรู้พฤติกรรมจากการใช้ตัวแบบ สัญลักษณ์ และทุกสิ่งทุกอย่างในสังคม (Learning through modeling) ซึ่งเกิดจากการรับรู้พฤติกรรม และสามารถแสดงพฤติกรรมหรือกระทำตามตัวแบบนั้นได้

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้รับอิทธิพลจากการเล่า “นิทานเด็กดีกับ ว.ว.ชรเมธิ” ที่มี เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมะอย่างง่ายๆ อันได้แก่ เรื่องสติ การบูชาพระคุณห้า และศีลห้า ให้เด็กๆ ได้ เรียนรู้ว่า ธรรมะหรือการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบนั้นเป็นเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัว เพื่อกล่อมเกลาจิตใจ ปลุกฝัง “ธรรมะ” ในใจให้กับลูก และ “รักแท้ : การฝึกปฏิบัติเพื่อหัวใจที่เบิกบาน ดิซ นัท ฮันท์” โดยการ สร้างสรรค์ผลงานร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับลูก นำเสนอจินตนาการ ความคิด ความเข้าใจ ความฝันและ การขยายประสบการณ์ของลูกให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น สนใจเรื่องที่เป็นจริง แยกเรื่องอดีตและเรื่อง ปัจจุบันออกจากกัน รู้จักสิ่งแวดล้อมที่อยู่ห่างจากตัวมากขึ้น เข้าใจว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของ สิ่งแวดล้อม ไม่ใช่เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่าง โดยใช้จินตนาการแบบมิติสัมพันธ์ ที่สามารถ เชื่อมโยงสิ่งที่เห็นหรือได้ฟัง ให้ลูกมีความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมคุณภาพ ยกระดับสติปัญญา

ภาพที่ 5 ภาพถ่ายลูกสาววาดภาพเรื่องราวที่ได้รับจากการฟังนิทาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

โครงการสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว ได้กำหนดรูปแบบ เนื้อหาและวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ บนระนาบ 2 มิติ โดยเริ่มจากการเล่านิทานให้ลูกฟัง สื่อสารหาข้อสรุปที่ได้จากการเล่าและการฟังนิทานเรื่องนั้นๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์งานตามจินตนาการ ประยุกต์ร่วมเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน บันทึกภาพ ค้นหาความหมายเชิงสัญลักษณ์ ศึกษาและเรียนรู้จากผลงานศิลปะผ่านศิลปินที่ให้ผลต่อความรู้และสามารถแทนค่าความคิด โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

3.1.1 เลือกภาพวาดลายเส้นของลูกสาวที่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวความประทับใจ ลงในสมุดบันทึก

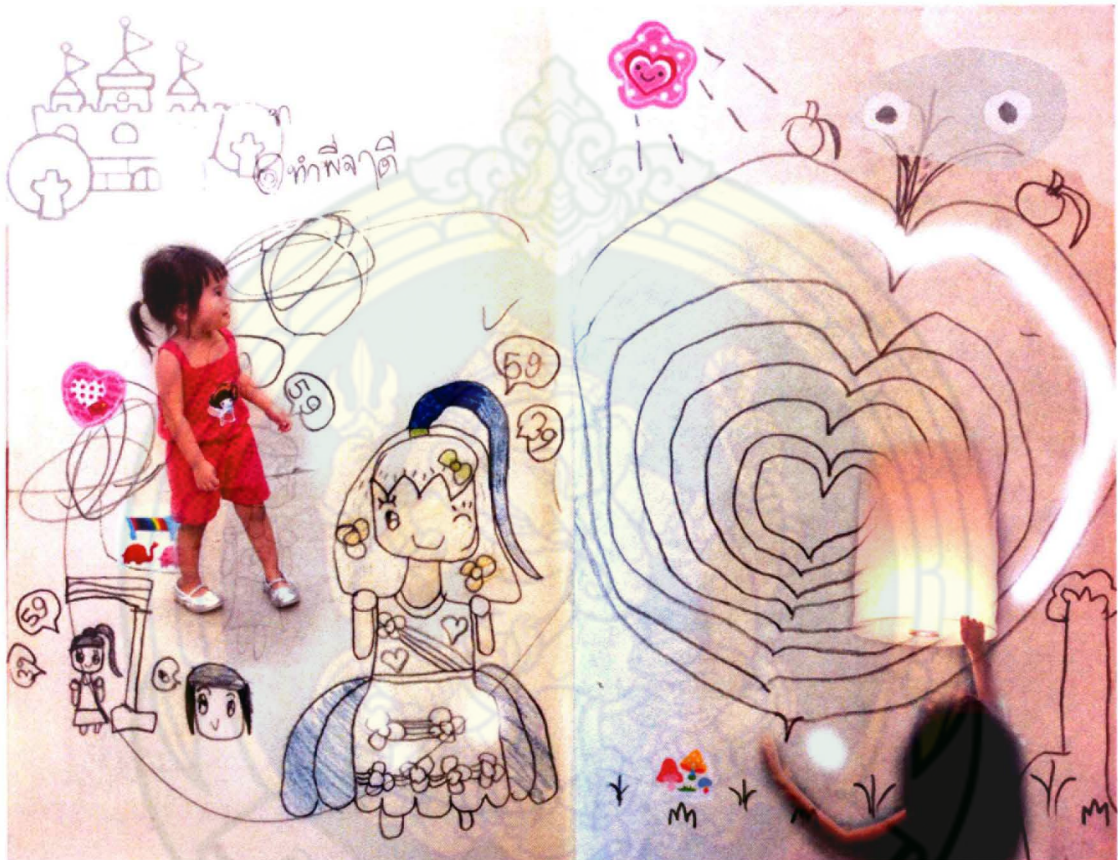
3.1.2 นำภาพที่ได้ไปสแกนเข้าคอมพิวเตอร์ จัดองค์ประกอบศิลป์ ตัดต่อภาพถ่ายลูกสาว ปรับแต่ง ตัดทอน ด้วยโปรแกรม Photoshop ลดความชัดเจนของค่าน้ำหนักให้มีความสว่าง เพื่อให้สีน้ำที่จะเขียนทับลงไปมีความสด

3.1.3 Print ภาพถ่ายต้นแบบลงบนกระดาษ A4 ด้วยเครื่อง Print Laser (สีดำ) เขียนรายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอลงในภาพ ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้วิจัยให้ลูกมีส่วนร่วมในการวาดภาพระบายสีและปะติดสติ๊กเกอร์อย่างอิสระ

3.1.4 นำภาพที่ได้ไปสแกนเข้าคอมพิวเตอร์และตั้งค่าไฟล์ภาพขนาดเท่าจริงให้มีความละเอียดไม่ต่ำกว่า 150 dpi/ตารางนิ้ว ตั้งค่าภาพขาว – ดำ (Mode Grayscale)

3.1.5 ปรับแต่งไฟล์ภาพวางแผนแบ่งแยกกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคต่างๆ ให้เกิดความประสานกลมกลืนกันระหว่างภาพถ่ายและการเขียนสีน้ำ เมื่อได้ไฟล์ภาพที่สมบูรณ์แล้ว กลับด้านจากซ้ายเป็นขวา นำเข้าโรงพิมพ์เพื่อสร้างแม่พิมพ์โดยตรงจากไฟล์ภาพต้นแบบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ทูปเพลท (Computer to plate) ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องในการพิมพ์เชิงพาณิชย์ โดยการพิมพ์แบบถ่ายโอนความร้อน (Thermal Transfer Printing) ใช้หลักการถ่ายโอนความร้อนจากหัวพิมพ์ไปยังฟิล์มที่เคลือบด้วยหมึกพิมพ์ทำให้หมึกพิมพ์หลุดไปเกาะติดกับวัสดุใช้พิมพ์จนเกิดเป็นภาพ แต่ยังคงมีกระบวนการพิมพ์โดยอาศัยความไม่เข้ากันของน้ำและน้ำมันเช่นเดิม จึงสามารถนำกระบวนการสร้างแม่พิมพ์ที่ใช้ในระบบอุตสาหกรรมโรงพิมพ์ร่วมกับการพิมพ์ในแบบดั้งเดิมได้

3.1.6 นำแม่พิมพ์ที่ได้มาชุดขีดให้เกิดร่องลึก (Intaglio Process) เพื่อเพิ่มให้ผลงานมีรายละเอียดด้วยเส้นที่ให้ความรู้สึกที่แตกต่างออกไป

ภาพที่ 6 ภาพร่างงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1

ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

3.2 ขั้นตอนการทำภาพพิมพ์หิน และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแผ่นอะลูมิเนียม

แม่พิมพ์ที่ผ่านกระบวนการสร้างภาพด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทูเพลท เป็นตัวนำทางให้หมึกพิมพ์สามารถเกาะติดเป็นภาพ ด้วยการใช้ฟองน้ำลูบผิวหน้าเพลทให้มีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ สลับกับการกลิ้งหมึกพิมพ์ โดยกรรมวิธีการพิมพ์หินซึ่งเป็นกระบวนการสร้างผลงานที่อาศัยความไม่เข้ากันของน้ำและไขมัน การสร้างแม่พิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ทูเพลทจึงช่วยลดขั้นตอนได้มาก แต่ลักษณะของผลงานมีความแตกต่างกันทั้งทางกายภาพและการให้ความรู้สึก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบและเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอว่ามีความเหมาะสมกับวิธีการสร้างแม่พิมพ์ในแบบใด

ภาพที่ 7 วัสดุอุปกรณ์สำหรับพิมพ์งาน

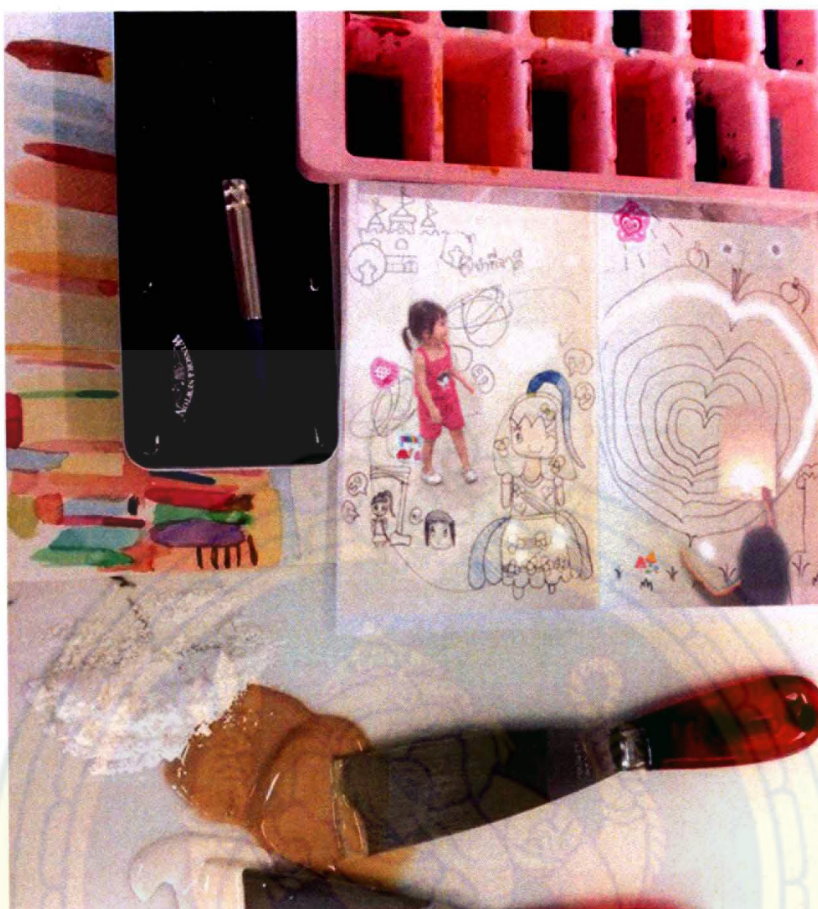
ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

วัสดุอุปกรณ์สำหรับการพิมพ์

1. ฟองน้ำอย่างดี ที่มีส่วนผสมของใยพืช (Cellulose)
2. ผ้าสาหลูหรือผ้าขาวบางชนิดเนื้อผ้าที่มีความนิ่ม 2 - 3 ผืน
3. แป้งฝุ่น (Talcum powder)
4. แปรงขนกระต่าย
5. กาวอาระบิก (Arabic gum)
6. น้ำมันสน (Turpentine)
7. หมึกพิมพ์ ใช้หมึกพิมพ์ ออฟเซ็ท แทนหมึกลิโธกราฟ
8. ผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (Light Magnesium Carbonate B.P. Powder)
9. เกรียงผสมหมึก
10. กระดาษปรีฟ (Proof) ใช้สำหรับรองพิมพ์
11. กระดาษพิมพ์ ฟาเบรียโน (Fabriano)

3.2.1 ขั้นตอนการกลิ้งหมึก (Roll Up Ink)

หมึกที่นำมาใช้พิมพ์คือหมึก (Offset Ink) ซึ่งเป็นหมึกที่ใช้สำหรับโรงพิมพ์ระบบอุตสาหกรรม โดยทั่วไป ผสมด้วยผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (Light Magnesium Carbonate B.P. Powder) เพื่อช่วยให้เนื้อหมึกเหนียวข้นขึ้น ซึ่งอัตราส่วนขึ้นอยู่กับรายละเอียดของผลงาน หากมีความละเอียดมากควรผสมผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนตในปริมาณเท่ากับปริมาณของหมึกพิมพ์ เพื่อให้หมึกพิมพ์มีความข้น หากลักษณะแม่พิมพ์เป็นพื้นราบเรียบและมีขนาดใหญ่ ควรผสมผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนตในปริมาณที่น้อยลง เพื่อให้หมึกพิมพ์ติดลงบนแม่พิมพ์ได้ดีและรวดเร็วขึ้น

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการผสมหมึกพิมพ์กับผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต

(Light Magnesium Carbonate B.P. Powder)

และการผสมสีน้ำกับกาวอาระบิก

ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

เมื่อผสมหมึกพิมพ์เข้ากับผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนตเรียบร้อยแล้วนำลูกกลิ้งยางที่มีขนาดความยาวเหมาะสมกับแม่พิมพ์ ปาดหมึกบนแท่นกลิ้งหมึกพิมพ์ กลิ้งลูกกลิ้งไปกลับจนหมึกมีลักษณะเรียบเนียนเสมอกัน จึงนำลูกกลิ้งดังกล่าวไปกลิ้งบนแม่พิมพ์ สลับกับใช้ฟองน้ำเช็ดด้วยน้ำให้เป็นฟิล์มบางๆ ภาพที่สร้างไว้จะค่อยๆ ปรากฏชัดขึ้นเรื่อยๆ โดยการนำลูกกลิ้งไปรับหมึกบนแท่นกลิ้งหมึกจำนวน 4 ชุด โดยแต่ละชุดที่รับหมึกจะนำมากลิ้งสลับไปมาบนแม่พิมพ์ให้ทั่วทุกทิศทางประมาณ 20 ครั้ง เพื่อให้แม่พิมพ์รับหมึกพิมพ์เสมอกันทั่วทั้งภาพ จากนั้นนำเข้าสู่กระบวนการเขียนสีน้ำซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้หมึกพิมพ์แห้ง ส่งผลให้รายละเอียดของผลงานบนแม่พิมพ์ติดลงบนกระดาษทั้งหมด

ภาพที่ 9 ขั้นตอนการกลิ้งหมึก

ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

3.3.2 การเขียนสีน้ำ (Monoprint) ลงบนแผ่นอะลูมิเนียม (Aluminum Plate)

การเขียนสีน้ำ (Monoprint) ลงบนแผ่นอะลูมิเนียม (Aluminum Plate) เฟลทไม่สามารถจับน้ำได้ต่างกับการเขียนสีน้ำลงบนกระดาษ ทำให้เกิดปรากฏการณ์ของความตึงผิว (Surface tension) เกิดหยดของเหลว (droplet) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับของเหลวที่มีขนาดเล็กและอยู่อย่างอิสระ เช่น การรวมตัวของหยดน้ำที่เกาะกันเป็นลูกกลมๆ ผู้วิจัยนำกาวอาระบิก (Arabic gum) ผสมเข้ากับสีน้ำที่ใช้เขียนประมาณ 30% เพื่อช่วยให้เกิดการเกาะติด เพิ่มความหนืดให้กับสีน้ำ กาวชนิดนี้ได้จากยางของต้นไม้ประเภท Acacia Senegal ซึ่งมีขึ้นในแถบประเทศ ตะวันออกกลาง มีหน้าที่ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่น โครงสร้างของกาวอาระบิก เป็น Polysaccharide มีลักษณะคล้ายแป้ง เป็น Stabilizer

ภาพที่ 10 ภาพการเขียนสีน้ำ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

ภาพที่ 11 ภาพแสดงผลของการเขียนสีน้ำที่ผสมกาวอาระบิก

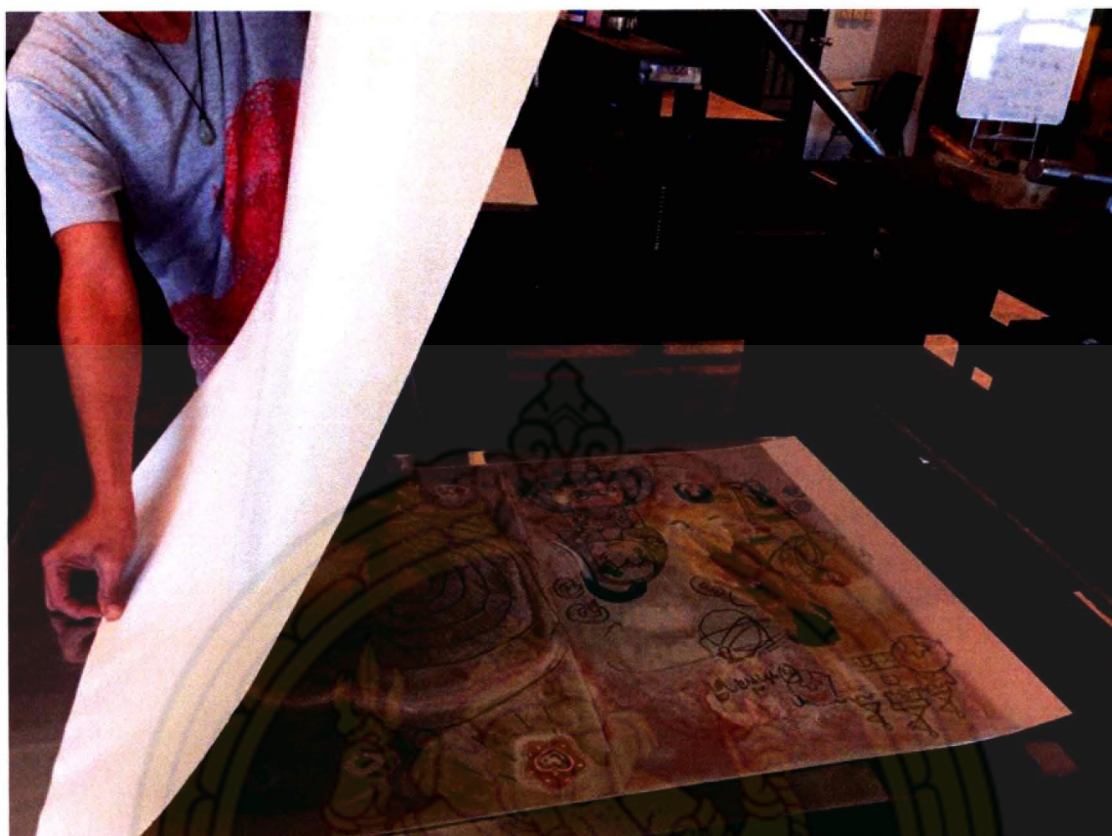
ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

ระบายสีลงโปบนแม่พิมพ์ตามที่ต้องการ ในบริเวณที่มีพื้นที่เล็กควรระบายสีน้ำให้บางเพราะ หากหยดสีให้ไปขังอยู่ในบริเวณดังกล่าว เมื่อสีแห้งจะมีความเข้มข้นของกาวอาระบิกมาก จึงส่งผลให้ เมื่อนำเข้าแทนพิมพ์กระดาษพิมพ์จะติดในบริเวณดังกล่าวและอาจทำให้กระดาษขาดได้ ในส่วนที่ต้องเขียนสีน้ำบริเวณพื้นที่กว้าง ผู้วิจัยใช้กระบอกฉีดยาน้ำพ่นให้เกิดละอองน้ำฝอยฟุ้งกระจายไปทั่วบริเวณดังกล่าว เพื่อให้สีน้ำเคลื่อนที่เข้าหากันอย่างนุ่มนวล และในบางพื้นที่ที่มีความเข้มข้นของสีมากเกินไปก็สามารถใช้พองน้ำที่มีความชื้นแต่ไม่ชุ่มแฉะลงไป ในบริเวณดังกล่าวเพื่อสร้างพื้นผิวและลดความเข้มข้นของสีให้มีความกลมกลืนมากยิ่งขึ้น

หลังจากเขียนสีน้ำเสร็จสมบูรณ์แล้ว ต้องรองจนกว่าสีน้ำแห้งสนิท เนื่องจากกระดาษที่จะนำมาพิมพ์มีความชื้น (เตรียมชั้นกระดาษ โดยใช้พองน้ำสะอาดชุบน้ำให้ชุ่มๆ ลูบลงหลังกระดาษแล้ว ซ้อนกันไว้ในห่อพลาสติก ทิ้งไว้อย่างน้อย 1 ชั่วโมง) หากสียังไม่แห้งเมื่อนำเข้าแทนพิมพ์สีจะกระจาย ซึมออกนอกบริเวณที่กำหนด

เมื่อภาพที่ปรากฏบนแม่พิมพ์มีความสมบูรณ์จากการผสมผสานของทั้ง 2 เทคนิคแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์ โดยการเตรียมการพิมพ์ กำหนดจุด Register Mark ลงบนเพลทและกระดาษที่จะพิมพ์ (ขั้นตอนนี้ทำไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะกลึงหมึกพิมพ์) เตรียมแท่นพิมพ์ ด้วยการนำเพลทที่จะทำการพิมพ์ผนึกติดกับแท่นพิมพ์ (Bed Plate) โดยใช้น้ำในการยึดเพลท ตรวจสอบ Scraper Bar ให้มีขนาดกว้างกว่าภาพ (Image) หาระยะที่จะกดและยก Scraper Bar แล้วทำเครื่องหมายไว้ เพราะเมื่อจะทำการพิมพ์จริงจะไม่สามารถกะระยะได้ วางกระดาษที่จะพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์ แล้วตามด้วยกระดาษบุรูป 5 - 6 แผ่น เพื่อความยืดหยุ่น ปิดทับด้วยแผ่นพลาสติก P.V.C ปาดจารบีบริเวณด้านบน เพื่อให้การกดเคลื่อนมีความลื่นไหล จากนั้นนำเข้าแท่นพิมพ์

ภาพที่ 12 นำแม่พิมพ์และกระดาษเข้าแทนพิมพ์ระบบกดเคลื่อน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการพิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

ภาพที่ 14 ดึงผลงานออกจากแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้วิจัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การสร้างสรรคงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว และคุณค่าในการสร้างสรรค์ศิลปะ ส่งผลให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและลูกสาวเพื่อให้เกิดประสบการณ์ใหม่ต่อการเห็นปรากฏซึ่งสุนทรียภาพ กระตุ้นให้เกิดปัญญารับรู้ ความจริงของธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความจริงในวิถีชีวิต เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้เกิดขึ้นภายในจิตใจ ด้วยการสร้างสรรคงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว ด้วยการสร้างแม่พิมพ์โดยตรงจากไฟล์ข้อมูล (Computer to plate) พิมพ์โดยกระบวนการพิมพ์หิน (Lithography) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้หลักการนำกบ้น้ำมันไม่รวมตัวกัน โดยทำภาพที่ต้องการรับหมึกบนแม่พิมพ์ให้เป็นไข แล้วใช้น้ำลูบบนแม่พิมพ์ดังกล่าว น้ำจะไม่เกาะบริเวณไข และเมื่อกำลังหมึกลงบนแม่พิมพ์ หมึกมีคุณสมบัติเป็นน้ำมันจะไม่เกาะติดบริเวณที่เป็นน้ำแต่จะไปเกาะติดบริเวณที่เป็นไขซึ่งเป็นบริเวณที่เป็นภาพ เส้นสีเขื่อน้ำมันที่สร้างแม่พิมพ์ขึ้นจากเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithography) ถูกใช้เป็นตัวกำหนดขอบเขตรูปร่าง และเขียนสีน้ำทับลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียวกัน โดยปล่อยให้สีน้ำผสมผสานเคลื่อนและเลื่อนไหลอย่างอิสระ เมื่อได้ภาพตามที่ต้องการแล้วจึงนำเข้าแท่นพิมพ์ในคราวเดียวกัน ลดกระบวนการสร้างภาพที่มีขั้นตอนซับซ้อน แตกต่างจากธรรมเนียมปฏิบัติของงานภาพพิมพ์ ซึ่งกว่าจะออกมาเป็นภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์แต่ละภาพ ต้องใช้เวลาและแม่พิมพ์จำนวนมาก แสดงเนื้อหาเรื่องราวตามจินตนาการที่ได้จากการเล่าและฟังนิทานก่อนนอน ให้ปรากฏซึ่ง ความจริง ความดีและความงาม โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อและแม่ การสังเกต และจดจำสิ่งต่างๆ รอบตัว ใช้ทักษะและความสามารถในการตัดสินใจในด้านสุนทรียภาพเฉพาะตน ประสานรวมเข้าด้วยกันบนชิ้นงานเดียวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้วิจัย ซึ่งมีการใช้สัญลักษณ์จัดสรรผ่านความคิดวิเคราะห์ โดยอาศัยประสบการณ์การใช้ชีวิตและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทฤษฎีทางศิลปะ ทศนธาตุต่างๆ ถูกนำมาใช้กำหนดขอบเขต สร้างความสมดุล กลมกลืนภายในภาพให้ได้มาซึ่งผลงานที่สมบูรณ์ทั้งด้านความงามและสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ โดยวิธีการค้นคว้าอย่างมีระบบ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวรรณกรรม ที่สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรคงานศิลปะ ศึกษาตัวอย่างผลงานของศิลปิน ศึกษาเทคนิคเพื่อนำไปใช้ในงานศิลปะและสรุปแนวทางการพัฒนาผลงานศิลปะดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชั้นที่ 1

ภาพที่ 15

ชื่อผลงาน

เทคนิค

ขนาด

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชั้นที่ 1

วันเพ็ญ

Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)

100 x 80 ซม.

การจัดวางรูปทรงคนอย่างเรียบง่ายผสมผสานรูปทรงชนิดอื่น ๆ องค์ประกอบของภาพแยกตัดกันระหว่างรูปทรงและพื้นฉากหลัง ด้วยวิธีขับเน้นให้รูปทรงดูโดดเด่นขึ้น โดยกำหนดให้พื้นฉากหลัง (Back Ground) เป็นเพียงแค่พื้นที่ในจินตนาการที่ไม่มีอยู่จริง เป็นพื้นที่ส่วนตัว บันทึกเรื่องราวการปล่อยโคมในวันลอยกระทง เป็นการเพิ่มประสบการณ์แห่งความสุขให้กับลูก

โดยหลักการใช้ทัศนธาตุ (Visual Element) ต่าง ๆ สรุปดังนี้

1. หลักการใช้ที่ว่าง (Space) เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับรูปทรง (Form) และที่ว่าง เหล่านี้มีส่วนสนับสนุนให้รูปทรงเด่นชัดและดูไม่ขัดแย้งกัน ที่ว่างเป็นส่วนที่มี ความสำคัญเนื่องจากสามารถสร้างมิติลงตามพื้นระนาบ 2 มิติ สร้างมิติให้เกิดระยะใกล้ - ไกล อีกทั้ง ยังสื่อให้เกิดความรู้สึกถึงสภาพบรรยากาศ และอากาศที่หมุนเวียนอยู่ภายในภาพ
2. ลักษณะรูปแบบของสีที่ปรากฏในผลงาน มีความหลากหลายและมุ่งเน้นไปที่ การสร้างให้เกิดลักษณะเป็นเอกภาพกลมกลืนกัน (Harmony) โดยเลือกใช้น้ำหนัก (Tone) สีหลัก และสร้างความแตกต่างให้กับรูปทรงด้วยน้ำหนักสีที่ต่างกันในรูปทรงหรือพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใด เพื่อสร้างความขัดแย้งให้โดดเด่น
3. การใช้ภาพถ่ายในการสร้างรูปทรงหลัก (Figure) แสดงความเป็นปริมาตร (Volume) ลักษณะเหมือนจริง เกิดการลงตามพื้น ระนาบ 2 มิติ เพื่อสื่อแสดงให้เห็นถึงการเน้นรูปทรงนั้น ๆ เป็นตัวบอกเนื้อหาที่ต้องการสื่อให้ปรากฏในผลงานผสมผสานรวมเข้ากับภาพวาดลายเส้นที่ได้สร้างสรรค์อย่างอิสระ
4. การใช้สัญลักษณ์ (Symbols) ในผลงานสะท้อนให้เห็นสัจจะความจริง ของสัญลักษณ์และความหมายนั้น ๆ ตามการรับรู้และความเข้าใจที่เป็นสากล อีกทั้งการนำมาเคียงคู่ กันของรูปสัญลักษณ์เพื่อสร้างความหมายใหม่ให้แตกต่างไปจากเดิม ในภาพจะเห็นลายเส้นรูปหัวใจซ้อนขนานกันจากเล็กจนใหญ่ สื่อถึงพลังแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่

4.2 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 16

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน

วันที่หัวใจเบิกบาน

เทคนิค

Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)

ขนาด

100 x 73 ซม.

ผู้วิจัยปล่อยให้ลูกขีดเขียนอย่างอิสระโดยปราศจากการควบคุมหรือชี้นำ ปล่อยให้ลูกคิดฝัน (Fantasy) โดยไม่มีความจริงที่เป็นเหตุผลมาเป็นข้อจำกัด โดยการประสานเข้าด้วยกันของทัศนธาตุทางศิลปะ(Visual Elements) ประกอบด้วย

1. จุด (Point)
2. เส้น (Line)
3. รูปร่าง, รูปทรง (Form)
4. ระนาบ (Plane)
5. พื้นผิว (Texture)
6. สัดส่วน (Proportion)
7. ความสว่างและความมืด (Light & Shadow)
8. บริเวณว่าง (Space)
9. สีและน้ำหนั (Color and Tone)

หลักองค์ประกอบศิลปะสร้างให้เกิดความสัมพันธ์กันทั้งในส่วนประธานและส่วนรองของภาพ ทำให้ผลงานมีเอกภาพ มีความสมดุลทั้งซ้ายและขวา เกิดดุลยภาพ (Balance) มีลักษณะถ่วงดุลกันของรูปร่าง รูปทรง ที่มีขนาด ปริมาตร น้ำหนัก สี ฯลฯ ปรากฏในงานอย่างเท่าเทียมกัน

เทคนิควิธีการได้พัฒนามาจากพื้นฐานของการเรียนฝึกฝนและสร้างสรรค์ผลงานที่ผสมผสานวิธีการทางจิตรกรรมและภาพพิมพ์เข้าด้วยกัน การทับซ้อนเทคนิค สร้างมิติที่แตกต่าง ผลที่ได้จากการทดลองพิมพ์ ผู้วิจัยสามารถควบคุมการไหลของน้ำได้เป็นอย่างดี สีแต่ละสีอยู่ในพื้นที่ที่กำหนด ในการสร้างบรรยากาศภายในผลงาน ร่องรอยที่ได้จึงให้ความรู้สึกริสรเสรีประสานกลมกลืนกับการเขียนสีน้ำได้เป็นอย่างดี

4.3 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 17

ชื่อผลงาน

เทคนิค

ขนาด

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3

วันของเด็กหญิง

Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)

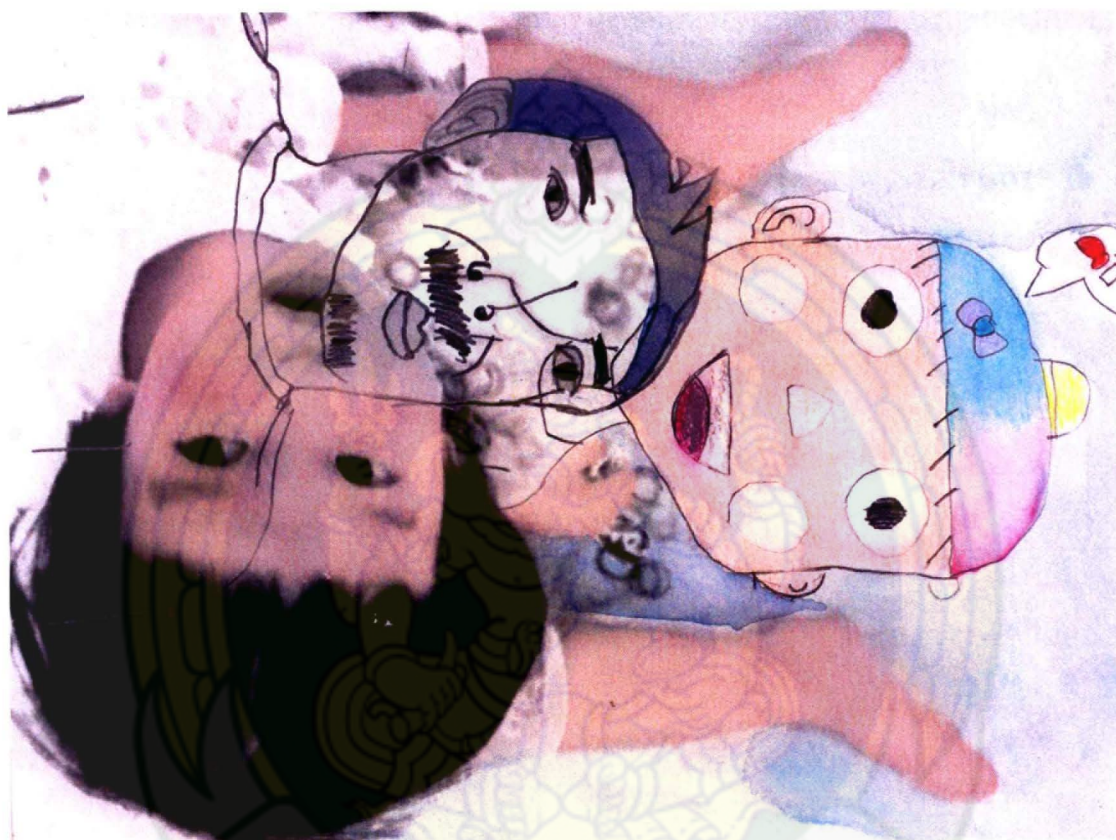
100 x 70 ซม.

ผู้วิจัยให้ความสำคัญในขั้นตอนการสร้างไฟล์ภาพต้นแบบด้วยโปรแกรม Photo shop ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทหนึ่ง สามารถปรับแต่ง ลด ตัดทอน เพื่อให้เกิดความประสานกลมกลืนกันระหว่างภาพถ่ายและการเขียนสีน้ำ ภายในภาพรูปทรงคนจัดวางอยู่ในตำแหน่งกึ่งกลางของภาพ ได้ถูกลดทอนรายละเอียดลงเหลือเพียงโครงร่าง ลดความชัดเจนของค่าน้ำหนักของภาพถ่ายลง น้ำหนักขาว - เทา - ดำ เกิดขึ้นจากการสร้างน้ำหนักของภาพที่มีลักษณะเข้มสุด จากเทคนิคคอมพิวเตอร์ทูเพลท ไล่น้ำหนักอ่อน - แก่ มีลักษณะเหมือนจริง ผ่านขั้นตอนการพิมพ์ด้วยหมึกพิมพ์สีดำ ลงบนพื้นที่สีขาวของเนื้อกระดาษ ซึ่งได้เว้นว่างไว้ให้กับขั้นตอนการเขียนสีน้ำ

ผลงานชิ้นนี้มีจุดเด่นด้านการสร้างความสมดุลอย่างง่าย ๆ ด้วยการซ้ำ (Repetition) ของรูปร่างแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับผู้เป็นแม่ และสีที่เหมือนกันทั้งด้านซ้ายกับด้านขวา และด้านบนกับด้านล่าง เป็นการรวมตัวกันอย่างมีระเบียบ เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน สร้างให้ผลงานมีเอกภาพ

4.4 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชั้นที่ 4

ภาพที่ 18
ชื่อผลงาน
เทคนิค
ขนาด

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชั้นที่ 4
วันที่อบอุ่น
Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)
100 x 75 ซม.

การประกอบกันระหว่างรูปทรงทั้งสองชนิดนั้น ได้ถูกกำหนดให้อยู่ในตำแหน่งกึ่ง กลางภาพ ทำให้เกิดที่ว่างโอบล้อมรูปทรง ถึงแม้ว่ารูปทรงที่นำมาใช้เป็นเพียงแค่เส้นโครงสร้าง แต่มีลักษณะเป็นเส้นที่เชื่อมต่อเนื่องถึงกัน จึงทำให้เกิดที่ว่างแบบบวก (Positive Space) บริเวณ รูปทรงของใบหน้า คน ส่วนที่ว่างด้านนอกเราเรียก ที่ว่างลบ (Negative Space) และเกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง เหล่านั้น (Active Space) หมุนเวียน ถ่ายเท เกิดการเคลื่อนที่ ของที่ว่างที่โอบล้อมรูปทรงอยู่ ทำให้เกิดมิติลวงตา สร้างระยะใกล้ - ไกล ของที่ว่างได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ปรากฏเป็นการประกอบรวมเข้าด้วยกันของสมาชิกในครอบครัว บุคลิกลักษณะของแต่ละคน que แสดงอารมณ์ผ่านสีหน้าที่แตกต่างกัน เป็นการสะท้อนให้เห็นบทบาทและหน้าที่ในการใช้ชีวิต อยู่ร่วมกัน โดยลายเส้นแม่อยู่ด้านหลังสุด ภาพลูกที่มีลักษณะเหมือนจริงอยู่ระยะกลาง ประสานกลมกลืนกับภาพลายเส้นพ่อที่อยู่ด้านหน้า ให้ความรู้สึกโอบล้อม ปกป้องและอบอุ่น

4.5 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5

ภาพที่ 19	ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5
ชื่อผลงาน	วันของทิงเกอร์เบลน้อย
เทคนิค	Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)
ขนาด	100 x 75 ซม.

การกำหนดพื้นที่การจัดวางตำแหน่งของรูปทรง ซึ่งเกิดจากการประกอบกันของ รูปทรงภาพ คนและรูปร่างลายเส้นบ้านให้มีลักษณะเชื่อมโยง เกิดการประสาน เพื่อใช้สื่อแทน ความหมายร่วมกัน โดยกำหนดให้ความแตกต่างของขนาดรูปทรง และการใช้เส้นนำสายตา (Perspective) เป็น ตัวกำหนดระยะใกล้ - ไกล ของภาพ โครงสร้างจากการเชื่อมโยงรูปทรงทั้งสอง ชนิดเข้าด้วยกัน อย่าง มีทิศทาง ให้ความรู้สึกถึงการพุ่งทะยานขึ้นสู่ที่สูง เปรียบเหมือนการโยนบินอย่างอิสระ การจัดวางกลุ่ม ของรูปทรง ยังคงเน้นเรื่องการสร้างดุลยภาพแบบสมมาตร เพื่อให้เกิดทิศทาง เกิดความเคลื่อนไหว แบบฉับพลัน พุ่งทะยานขึ้นจากมุมหนึ่งไปสู่อีกมุมหนึ่งของภาพ

4.6 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6

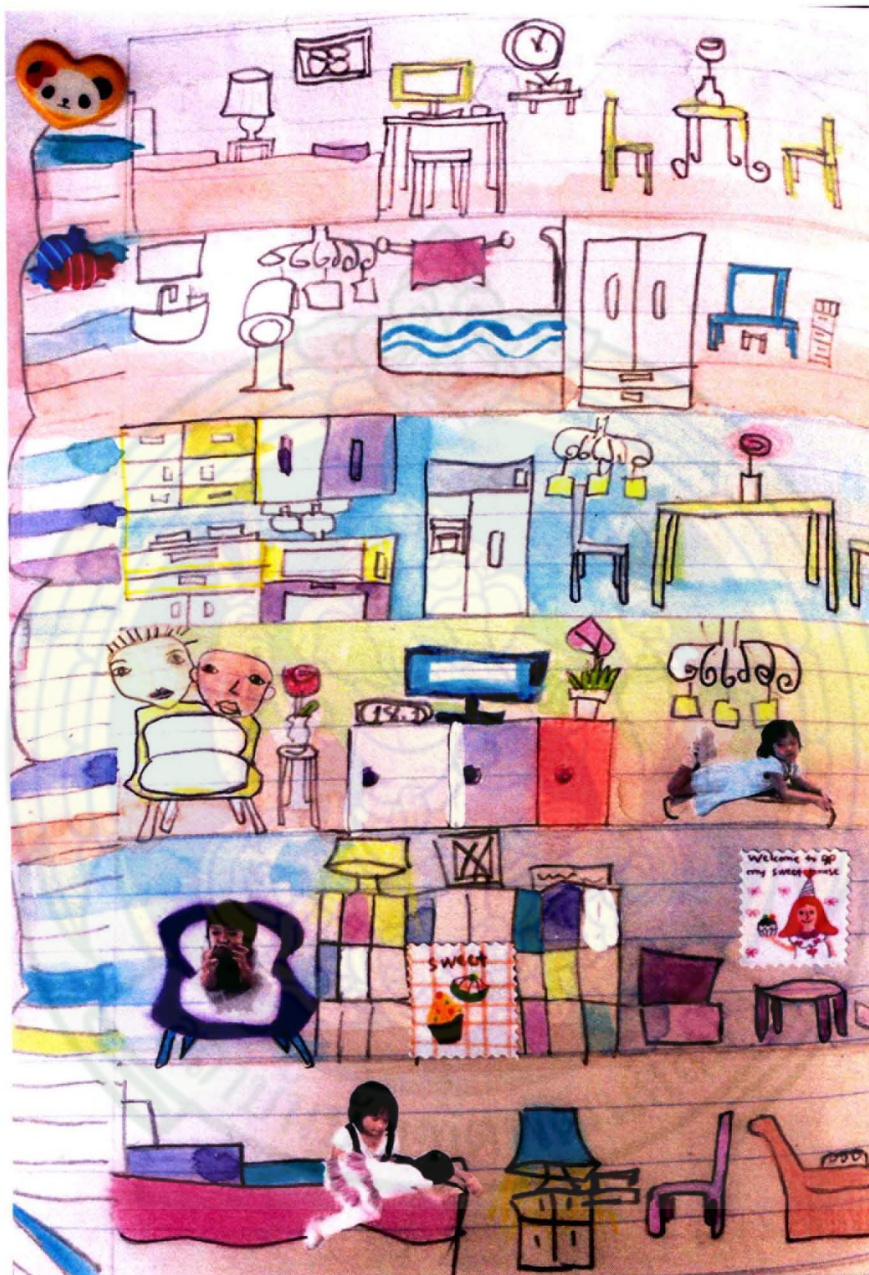
ภาพที่ 20	ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่6
ชื่อผลงาน	วันของแพรวะวัน
เทคนิค	Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)
ขนาด	100 x 75 ซม.

การสังเกต จดจำ และบันทึกสิ่งต่างๆ รอบตัว ด้วยภาพวาด ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมและให้ความรู้สึกที่เป็นนามธรรม แสดงความสุข ความสดใส ทั้งภายในบ้านและสภาวะแวดล้อม รูปคนที่อยู่กึ่งกลางภาพ แสดงความเป็นเจ้าของพื้นที่ส่วนตัวนี้

จัดองค์ประกอบศิลปะสร้างให้เกิดความสัมพันธ์กันทั้งในส่วนประธานและส่วนรองของภาพ ทำให้ผลงานมีเอกภาพ มีความสมดุลทั้งซ้ายและขวา จุดเด่น ภาพผู้มีระยะต้นลึก ได้ถูกนำมาใช้อย่างอิสระ เป็นการแสดงออกตามธรรมชาติของตนเองในช่วงเวลานั้น โดยใช้สัญลักษณ์แทนความหมาย สร้างความสมดุล กลมกลืนภายในภาพให้ได้มาซึ่งผลงานที่สมบูรณ์ทั้งด้านความงามและสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้

4.7 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชั้นที่ 7

ภาพที่ 21 ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชั้นที่ 7
 ชื่อผลงาน วันที่โอบอ้อม
 เทคนิค Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)
 ขนาด 60 x 100 ซม.

ภาพถ่ายลูกสาวทั้ง 2 คนที่กำลังเล่น สื่อแสดงความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความรัก ความเอื้ออาทรแสดงให้เห็นสัมพันธ์ภาพระหว่างพี่กับน้อง สื่อถึงความรักความอบอุ่นที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว

ผลงานชิ้นนี้มีความโดดเด่นในเรื่องการใช้ลายเส้นของลูกสาวที่เขียนรูปบ้านมีการแบ่งสัดส่วนออกเป็นห้องต่างๆ มีการเก็บรายละเอียดแสดงให้เห็นถึงการเห็นคุณค่าสำคัญของบ้าน พื้นที่ที่เต็มไปด้วยความรักของคนในครอบครัว ที่สัมผัสได้จากการใช้ชีวิตประจำวัน มีการแสดงความรักความสามัคคีระหว่างพี่กับน้อง โดยการสร้างปริมาตรของรูปทรง เพิ่มเติมเนื้อหาเรื่องราวตามจินตนาการ สร้างน้ำหนักความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง บริเวณที่น้ำหนักตัดกันเป็นตัวดึงดูดความน่าสนใจ ให้ความลึก ให้ความรู้สึกด้วยการประสานกันของน้ำหนัก เกิดจังหวะการเลื่อนไหลต่อเนื่องกันของเส้น รูปทรง และน้ำหนัก เกิดความกลมกลืนและการขัดแย้งในปริมาณที่เหมาะสมทำให้ผลงานมีความสมดุลทั้งซ้ายและขวา

4.8 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 8

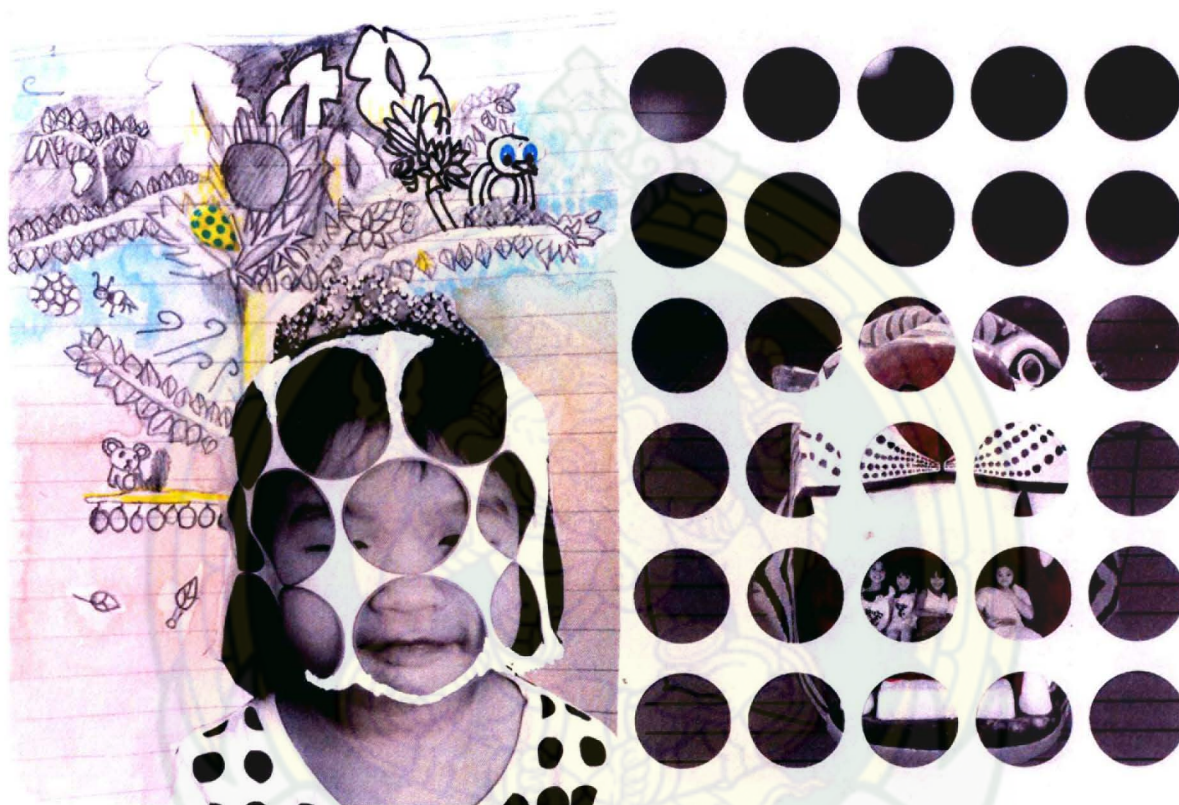

ภาพที่ 22 ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 8
 ชื่อผลงาน วันของวาริ
 เทคนิค Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)
 ขนาด 100 x 73 ซม.

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้จะเห็นถึงการใช้หลักการจัดองค์ประกอบของภาพเพื่อให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างรูปทรงและพื้น นอกจากสาระของรูปทรงหลัก และรูปทรงรอง ที่ปรากฏในภาพแล้วนั้น การจัดวางให้รูปทรงเหล่านั้น ให้เกิดความสมดุลหรือ ดุลยภาพแบบสมมาตร (Passive Balance) มีการถ่วงน้ำหนักของสีให้เกิด ดุลยภาพ ทำให้เกิดความรู้สึกนิ่ง ประจันหน้าปะทะกันของรูปทรงคนที่มีทิศทางตรงกันข้ามกันถูกลดทอนลงด้วยการใช้สีและน้ำหนักที่มีความขัดแย้งกันน้อยลง เพื่อให้ผลงานมีความกลมกลืนและมีเอกภาพ ค่าน้ำหนักของสีที่ปรากฏมีความเบาบาง เนื่องจากการเขียนสีลงบนบริเวณที่มีขอบเขตกว้าง จำเป็นต้องใช้สีจำนวนมากเพื่อนำสีเคลื่อนที่ให้ได้บริเวณตามที่ต้องการ ทำให้สีที่หลงเหลือในบริเวณดังกล่าวมีความเจือจางมากกว่าการเขียนสีในบริเวณที่แคบๆ

4.9 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 9

ภาพที่ 23	ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 9
ชื่อผลงาน	วันที่เต็มไปด้วยความสุข
เทคนิค	Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)
ขนาด	100 x 65 ซม.

รูปทรงกลมถูกนำมาใช้แทนค่าความกลมเกลียว สัมพันธ์กัน สร้างความรู้สึกถึงความสดใสให้เกิดขึ้นในทุกๆ บริเวณที่สร้างสรรค์โดยลูกเติมไปด้วยจินตนาการในโลกสมมุติ สร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นบนภาพถ่าย จากการกำหนดให้รูปทรงหลักของภาพมีขนาดใหญ่ใกล้เคียงกับพื้น ในพื้นที่ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า จึงส่งผลให้เนื้อหาหลักของผลงานถูกขบขันให้มีลักษณะโดดเด่น อีกทั้งการจัดวางภาพให้เป็นไปตามหลักการของ ดุลยภาพแบบสมมาตร ส่งผลให้รูปทรงมีลักษณะ นิ่งอยู่กับที่ไม่ปรากฏความเคลื่อนไหว โดยเน้นการแสดงออกทางความรู้สึกผ่านทางสีหน้า รูปทรง กับที่ว่างในผลงานเกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยง ด้วยการสร้างบรรยากาศของผลงานให้มีลักษณะ เข้มจัดและมีดำเปรียบดังช่วงเวลายามค่ำคืน ซึ่งถูกทับซ้อนด้วยพื้นที่สีขาวที่ถูกเจาะด้วยวงกลมขนาดเท่ากันเป็นแผ่นกันไว้ด้านหน้าสุดของภาพ เพื่อสร้างมิติลวงตา เกิดระยะใกล้ - ไกล สร้างความขัดแย้ง (Contrast) กันระหว่าง สีขาว และสีดำ ค่าน้ำหนัก (Tone) ของผลงานที่ปรากฏ เกิดความขัดแย้งไม่ประสานกลมกลืนกัน ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงจินตนาการที่อิสระ รายล้อมรอบตัว

4.10 วิเคราะห์ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 10

ภาพที่ 24	ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นที่ 10
ชื่อผลงาน	วันวาน
เทคนิค	Photo Lithography, Monoprint (สีน้ำ)
ขนาด	74 x 100 ซม.

ผู้วิจัยตระหนักดีถึงความสำคัญในการทำหน้าที่แม่แบบที่ดีให้กับลูก เพื่อพัฒนาศักยภาพให้ลูกมีสุขภาพดี เติบโตทั้งร่างกาย กิริยา วาจา อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ มีความสามารถในการเรียนรู้ มีคุณธรรม และปรับตัวได้อย่างสร้างสรรค์ในยุคสมัยที่สื่อต่างๆ เข้ามา มีบทบาทมีอิทธิพลในการหล่อหลอมพฤติกรรม ความเชื่อส่วนตัว ประเพณีและวัฒนธรรม แม่คือตัวอย่างที่ดีที่สุดในสายตาของลูกเพื่อเป็นแรงผลักดันและชักจูงใจลูกให้ไปสู่จุดมุ่งหมาย ด้วยความรัก คุณธรรม ความเที่ยงตรงและความยุติธรรม มีความอดทน มานะ พยายาม มีจิตใจที่หนักแน่นเข้มแข็ง การใช้ทัศนธาตุทางศิลปะจัดองค์ประกอบศิลปะสร้างผลงานศิลปะกึ่งนามธรรม โดยการใช้สัญลักษณ์ในการแทนค่าสื่อความหมาย

เส้น ที่ปรากฏในผลงาน คือเส้นพื้นระนาบสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก ซึ่งได้ถูกกำหนดให้เว้นว่าง จากพื้นผิวและสีของกระดาษในขั้นตอนการเขียนสีน้ำ ดังนั้นเส้นที่ปรากฏจึงได้แสดงถึง รูปร่างโครงสร้างของคน ที่ผ่านการตัดทอนให้เหลือเพียงแค่รูปทรงที่จำเป็น เส้นจึงกลายเป็นขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนัก และขอบเขตของสีดังที่ปรากฏ

บทที่ 5

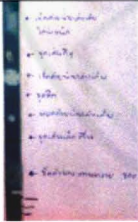
สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวรรณกรรม ที่สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ศึกษาผลงานของศิลปินที่มีแนวคิดใกล้เคียง ศึกษาเทคนิควิธีการ ภาพพิมพ์หิน, ภาพพิมพ์ขึ้นเดียว นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ ทดลองหาเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ เพิ่มเติมการขูดขีดให้เกิดร่องลึกและการใช้ปากกาถูกลิ้นในการเขียนเส้นโดยตรงลงบนแม่พิมพ์ เพื่อสร้างภาพพิมพ์เทคนิคผสมลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการภาพถ่าย (Photo Lithography) และ Monoprint (สีน้ำ) ลงบนแม่พิมพ์ขึ้นเดียว ให้ความชำนาญสามารถควบคุมความต่างในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์เทคนิคผสม เพื่อลดกระบวนการสร้างภาพที่ต้องใช้เวลามาก ประยุกต์ปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะกับสภาพกาลในปัจจุบัน และนำไปถ่ายทอดให้แก่นักศึกษาในลำดับต่อไป โดยสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์นำเสนอเรื่องราวตามจินตนาการที่ได้จากการเล่าและฟังนิทานก่อนนอน สะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก ให้ผู้ดูได้ทราบถึงแนวคิดในงานและเกิดสุนทรียภาพ ผลสัมฤทธิ์ที่ปรากฏในการสร้างสรรค์งาน นอกเหนือจากการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแม่กับลูกแล้ว ผู้วิจัยยังสามารถเห็น การแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและสติปัญญาของลูกได้จากการวิเคราะห์ผลงานโดยการแปรค่าสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ปรากฏในงาน อีกทั้งศิลปะยังให้แนวทางในการโน้มน้าจิตใจให้กับลูกที่อยู่ในช่วงวัยที่พร้อมรับ กระตือรือร้นที่จะซึมซับคุณค่าแห่งสุนทรียภาพ ที่ก่อให้เกิดความดีงามภายในจิตใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่า เพราะศิลปะไม่ใช่เพียงการเล่นแบบหรือการบันทึกรูปของสิ่งที่เห็นในธรรมชาติ แต่แสดงความจริงภายในของรูปลักษณะที่ปรากฏ ด้วยองค์ประกอบทางรูปธรรม คือการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ และนามธรรม คือเนื้อหาในงานแสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ ผู้วิจัยหวังว่าความรู้ที่ได้จะเป็นประโยชน์กับผู้ที่สนใจและสามารถนำไปพัฒนาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ จากผลการวิจัยพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงผลที่ได้จากการเขียนสีน้ำลงบนแม่พิมพ์

ขั้นตอน	แม่พิมพ์อะลูมิเนียม	พิมพ์ด้วยหมึกดำ ลงบนกระดาษ	กลิ้งหมึกพิมพ์และ เขียนสีน้ำลงบน แม่พิมพ์แล้วนำเข้า แท่นพิมพ์ในคราว เดียวกัน	สรุป
1.เขียนสีน้ำ ผสมกับกาวอา ระบิก 30% ใน บริเวณที่ว่างไม่ มีหมึกพิมพ์				จะเห็นได้ว่ากาวมีส่วนช่วยลด แรงตึงผิว ทำให้สีน้ำสามารถ อยู่ในบริเวณที่กำหนดได้
2.เขียนสีน้ำ ผสมกับกาวอา ระบิก 30% ใน บริเวณที่มี หมึกพิมพ์				ธรรมชาติของน้ำและน้ำมันที่ ไม่เข้ากัน ทำให้สีน้ำและหมึก พิมพ์มีการดันตัวกัน ถึงแม้ว่า จะมีการผสมกาวเข้าไปก็ไม่สามารถเขียนสีให้เป็นแผ่น เรียบแบนได้
3. ปากกาสีน้ำ				เขียนด้วยปากกาสีน้ำลงบน แม่พิมพ์ ข้อดีคือสามารถ ควบคุมและเขียนในส่วนที่เป็น รายละเอียดได้ดี ข้อเสียคือสีที่ เขียนจะมีความเข้มข้นเมื่อ พิมพ์ลงบนกระดาษที่มี ความชื้น ทำให้ผลงานมีการ ซึมเข้าหากัน

ตารางแสดงผลที่ได้จากการสร้างแม่พิมพ์ด้วยวิธีการชุบให้เกิดพื้นผิวและการเขียนด้วยวัสดุไซ

ขั้นตอน	แม่พิมพ์อะลูมิเนียม	พิมพ์ด้วยหมึกด่างบนกระดาษ	กลิ้งหมึกพิมพ์และเขียนสีน้ำลงบนแม่พิมพ์แล้วนำเข้าแท่นพิมพ์ในคราวเดียวกัน	สรุป
1. ชุบขีดเส้นด้วยเหล็กปลายแหลม				เมื่อกลิ้งหมึกพิมพ์ด้วยลูกกลิ้งยางลงบนแม่พิมพ์ หมึกจะลงไปอุดในร่องที่ชุบไว้
2. ชุบขีดให้เกิดร่องลึกและกว้าง				หากแม่พิมพ์ที่ผ่านการชุบขีดให้เกิดร่องลึกและกว้างเพียงพอ หมึกก็จะไม่ติดในบริเวณดังกล่าว
3. การใช้ปากกาถูกลิ้นในการเขียนเส้นโดยตรงลงบนแม่พิมพ์				ปากกาถูกลิ้นมีส่วนผสมที่มีคุณสมบัติในการรับหมึกพิมพ์ เมื่อกลิ้งหมึกจึงทำให้บริเวณที่เขียนด้วยปากกาปรากฏภาพ
4. ลบแม่พิมพ์ด้วยน้ำยาล้างเล็บ (Acetone), ขัดด้วยกระดาษทราย, เขียนด้วยดินสอดำและดินสอไซ				- ในแม่พิมพ์จะเห็นว่าน้ำยาล้างเล็บสามารถเช็ดล้างแม่พิมพ์ออกได้แต่เมื่อกลิ้งหมึกพิมพ์ บริเวณดังกล่าวกับติดหมึกพิมพ์ - บริเวณที่เพิ่มให้มีพื้นผิวเช่นการชุบและการขัดเมื่อกลิ้งหมึกพิมพ์จะลงไปติดอยู่ตามร่อง - สามารถใช้วัสดุที่มีความเป็นไซเช่นดินสอดำ ดินสอไซ ปากกาเคมี ฯลฯ เขียนบนแม่พิมพ์โดยตรง เมื่อกลิ้งหมึกพิมพ์ หมึกจะติดในบริเวณที่เขียน

บรรณานุกรม

กัญญา เจริญศุภกุล.(2550). ภาพพิมพ์หิน Lithograph. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด(มหาชน).

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). “การเล่านิทาน” วารสารการศึกษาปฐมวัย 2(2): 10-19
กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.

เกริก ยุ้นพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

จิตร ภูมิศักดิ์. (2552). ศิลปะเพื่อชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แม่คำผาง.

ฉวีวรรณ กินาวงศ์. (2536). การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ชลุด นิมสมอ. (2553). องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

ญาณวิทย์ กุญแจทอง. (2557). พิมพ์จากป่าสงวน. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด(มหาชน).

ญาณวิทย์ กุญแจทอง.(2550). สัจจิตร์นิทรรศการต้นไม้ใบหญ้า. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน).

ดิช นัท อันท์. (2552). รักแท้ : การฝึกปฏิบัติเพื่อหัวใจที่เบิกบาน. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ธรรมะ.

ประชิด ทิณบุตร. (2533). “ศิลปะกับการแสดงอารมณ์.” วารสารคุรุปริทัศน์ 15
(พฤศจิกายน-ธันวาคม): 86-91.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2553). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ว.วชิรเมธี.นิทานเด็กดีกับ ว.วชิรเมธี.กรุงเทพฯ : แพรวเพื่อนเด็ก

อัศนีย์ ชูอรุณ. (2535). ศิลปะสมัยใหม่ยุคบุกเบิก. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

อิทธิพล ตั้งโฉลก. (2535). สัจจิตร์ ทศวรรษภาพพิมพ์. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน).

อิทธิพล ตั้งโฉลก. (2550). สัจจิตร์นิทรรศการจิตรกรรม 2546-2548. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน).

อิทธิพล ตั้งโฉลก.บ้านและสวน ฉบับเดือนเมษายน.2552.

<https://welovetinyline.wordpress.com/2014/08/12/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางมินทร์ลดา จักรชัยอนันท์
เกิด	20 ตุลาคม 2520
ที่อยู่	55/190 ม.5 ม.แกรนด์กิตติยา ต.คลองโยง อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170 โทรศัพท์มือถือ 086-3537079 E-mail Address : now8899@hotmail.com
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์(ภาพพิมพ์) คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	- สำเร็จการศึกษาศิลปบัณฑิต สาขาภาพพิมพ์ เกียรตินิยมอันดับ2 ภาควิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2548	- สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
เกียรติประวัติและรางวัล	
พ.ศ.2542-2543	รับมอบเกียรติบัตร นักศึกษาดีเด่น จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2543	รางวัลสนับสนุนศิลปป็นรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 17 ปี
พ.ศ.2546	รับทุนราชกรีธา
พ.ศ.2548	รับทุนอุดหนุนงานวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ.2548	รับทุนกองทุนส่งเสริมการศึกษาศิลปะการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”
ประวัติการแสดงผลงาน	
พ.ศ.2537-2539	ร่วมแสดงนิทรรศการของนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์
พ.ศ.2540-2543	ร่วมแสดงนิทรรศการของนักศึกษาภาควิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์
	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2543	รางวัลสนับสนุนศิลปป็นรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 17 ปี
พ.ศ.2544-2548	ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ

- พ.ศ.2544-2548 ร่วมแสดงนิทรรศการของนักศึกษาสาขาภาพพิมพ์
คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พ.ศ.2548-2560 ร่วมแสดงนิทรรศการของคณาจารย์และนักศึกษาคณะศิลปวิจิตร
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- พ.ศ.2552 ร่วมแสดงนิทรรศการ “Asian International Art Exhibition” ครั้งที่ 23
- พ.ศ.2555 ร่วมแสดงนิทรรศการมหกรรมศิลปศึกษา-ช่างศิลป์ 55 ปี
- พ.ศ.2557 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยความสัมพันธ์ไทย ญี่ปุ่น
The Thailand – Vietnam Art Contemporary Exhibition in Hanoi
- พ.ศ. 2558 - ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะภาพพิมพ์ “ลูกกลิ้ง 4”
- นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช
กุมารี ในโอกาสฉลอง พระชนมายุ 5 รอบ
- พ.ศ. 2559 - ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ และ คณะศิลปะและออกแบบ มหาวิทยาลัยไทยมา
- นิทรรศการประทับไว้ในเลย 2559
- 6 DIMENSIONS.
นิทรรศการเผยแพร่ กระบวนการ การวิจัยและกระบวนการสร้างสรรค์
ตามแนวทางการวิจัย ของ คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
กระทรวงวัฒนธรรม
- โครงการแสดงนิทรรศการศิลปกรรม คณาจารย์ด้านทัศนศิลป์
- นิทรรศการศิลปะ “Looking at 1200”
- นิทรรศการ “ด้วยใจรักดี อัครศิลปิน แห่งสยาม”
- Contemporary Arts Exhibition under relationship Thai –
Vietnam 2011
- นิทรรศการศิลปกรรมเชิดชู ครู ศิลปิน อาจารย์สวัสดิ์ ตันติสุข